

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

onze vogels

34e jaargang no. 3, maart 1973

Ussel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 1 49 37.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Ulft, tel. (08356) 10 71.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Pr. Beatrixlaan 25, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon (04490) 65 62.

CONTACTPERSONEN

TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.

H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk, telefoon (02510) 3 36 17 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 1560 74 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: B. L. van der Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries
Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, tel. (010) 16 54 96.

Penningmeester: J. Sloof, Dr. Schaepmanlaan 10, Heeze, tel. (04907) 18 76.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden
Secretaris: Th. Gietman, Grootstalselaan 38, Nijmegen.

Penningmeester: J. Landsmeer, Jac. Marisstraat 90, Dordrecht. Postgiro 1580245.

Contributie f 13,— per jaar.
Speciaalclub voor liefhebbers van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. W. Wareman, Schermerhoek 375, Capelle a.d. IJssel, tel. (010) 50 27 66.

Penningmeester: W. Ouwehand, Dahliastraat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Grasparkietenclubs

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

vogels

ND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Regensesselaan 378, Den Haag.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Jitsluitend brieven met betaald antwoord !

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 24 april 1973

IN DIT NUMMER

	pag.
Intensief en niet-intensief	100
Pietpraat (10)	102
Wida's	104
Oekie en de treurwilg	107
Postuurkanaries. De Londonkanarie	109
Op bezoek bij Pandion, de visarend	112
Het lied van de harzerkanarie	114
Mijn kweek met vuurvinken	116
De roodhalstangara	117
Kleurvorming en mutaties bij de agaporniden en neophema's	120
Beplanting in en om de vollère	124
De standaard grasparkiet	124
Kweken met een invalide splendid	126
Uw tuin een open vollère	128
C.O.M. wereldkampioenschappen, Rotterdam 1973	132
Rijste-pikkers	137
Belangrijke mededelingen	138

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Ornisa, Tilburg	103
Harteveld Hoos & Heijermans B.V., Rotterdam	103
Interchemic Linne	106
Van Waardhuizen, Leiderdorp	106
A. P. van Gils, Goirle	106
Blankestijn's vogelhandel, Veenendaal	108
Beaphar, Raalte	110
Holley, Delft	110
Cédé, Tilburg	111
N.M.I., Lunteren	115
W. Rouppe van der Voort, Den Haag	115
Wirika, Schijndel	123
Veraka, Terheijden (N.Br.)	125
Vogelhandel De Vogelenhof, Scherpenzeel (Gld.)	125
Vozano, Vlaardingen	127
Bogena	131
Cédé, Tilburg	135
Harlinger Vogelhuis, Harlingen	136
Benny Slagers, Enter (Ov.)	136
Beaphar, Raalte	136
De Gorkumse Molen, Gorinchem	136
Vic. van Heeswijk, Veghel	136
Van Waardhuizen, Leiderdorp	136
Jan. D. Kappelle & Zn., Deventer	136
Vraag en aanbod	139
Hulskamp N.V., Alkmaar	140
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Rijswijk (Z.H.)	141
Rein v. d. Veen, Goor	143
Animali, Eindhoven	143
H. Booij, Sneek	143
404 Insecticide	143
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	144

Voorpagina: Schildwida,
zie artikel op pagina 104.
Foto: Heinz Schrempf

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

INTENSIEF EN NIET-INTENSIEF

P. Roos

Een paar begrippen in de kleurkanariekweek die bij iedere kweker een rol spelen, en toch kunnen we hierover in het algemeen maar weinig lezen. Hoe komt dit? Weet men hier alles al van of komt het omdat we er juist zo weinig van weten? Ik geloof dat de kennis ergens wel aanwezig is, maar dat de moeilijkheidsgraad gewoon onderschat wordt. Een vogel is intensief of schimmel, en daarmee uit. Als een kweker zich gaat specialiseren in bijv. or. r. gaat schimmel of strogeel, heeft hij iets anders op het oog dan de schimmelfactor. Het is bij alles zo dat wat we nog niet weten, een zeer speciaal onderzoek vereist. Maar wie gaat er nu kanaries kweken waarbij het niet te doen is om een kleur, maar zuiver en alleen om de gedragingen van de intensief of schimmelfactor te onderzoeken? Ik heb dit uiteraard ook niet gedaan, maar probeer wel altijd de verschillende toestanden van de bevedering van de kanaries op hun waarde te bezien. Ik wil proberen deze materie hier wat te ontleden, waarbij, dacht ik, wel wat vragen zullen rijzen. Wat is eigenlijk niet-intensief? Dit is de natuurlijke vorm van de bevedering waarbij de kleur op de tweede plaats komt. Een veer is opgebouwd uit een schacht. Aan deze schacht zitten de baarden. Denk ik dit verband aan een visgeraamte. De schacht is de ruggegraat en de graten zijn de baarden. Aan deze baarden zitten de zijbaarden, en aan deze zijbaarden zitten weer de haakjes die uiteindelijk de ver-

Strogeel

binding vormen tussen deze onderdeeljes. In de hiervoor beschreven onderdeeljes bevinden zich de kleurstoffen, melanine en carotinoïde. Nu hebben de uiteinden van deze baardjes, en dan nog in hoofdzaak aan de top van de veer, een verlengstukje waar geen kleurstof in zit. Alleen een huidje van ceratine. Dit gedeelte, dat een waterige of glasachtige kleur heeft vanwege de kleurloosheid geeft op de bevedering een wazige gloed, die de kleurkwekers in het verleden de rotnaam van schimmel hebben gegeven. Deze vorm van bevedering komt niet alleen bij kanaries voor maar ook bij andere vogels. Denk in dit verband maar aan onze spreeuw. Na de herfststrui zijn de spreeuwen prachtig gespikkeld, maar tegen de lente is dit zover afgesleten, dat dit in de bruiloftstijd verdwenen is en zijn prachtige reflecterende kleur er zichtbaar zijn. Spreeuwen zijn trekvogels en leggen flinke afstanden af, en wellicht heeft de zgn. schimmel ook een functie van bescherming van de eigenlijke veer. Terug naar de kanarie. De veerverlenging, die we daar verder ook maar schimmel zullen noemen speelt bij de kanarie een belangrijke rol. In de eerste plaats de mate waarin deze voorkomt, maar zeker zo belangrijk is de verdeling. Allereerst dan de verdeling. Bekijken we de schimmelverdeling, dan zien we bij het grootste percentage een zeer onregelmatige verdeling. We zien sterke concentraties in de nek en hals, aan de zijkanter en bovenop het kopje, in de rug- en in de dij-

bevedering. De overige plekken zijn dan min of meer intensief. Bij iedere kweek zullen we naast onze te stellen kleureisen aan de kweekvogels heel goed moeten letten op een zo regelmatig mogelijke verdeling, en een echt serieuze kweker zal een paald seizoen uitsluitend letten op deze eis. Het is voor de schimmelvogel belangrijk, maar zeker zo belangrijk voor de te kweken intensieve jongen. Als u bij de intensiefkweek een vogel gebruikt, die de schimmel laat zien zoals hiervoor omschreven, dan zullen de intensieve jongen plaatselijk nog wat schimmel laten zien. U krijgt dan op het keurbriefje de bemerking „is melig op de rug of nek”. We spreken nu al over intensief zonder eerst uitgelegd te hebben wat we bedoelen. Als namelijk de hiervoor genoemde veerverlenging ontbreekt, noemen we dit intensief, en deze berust op het feit dat de aanwezige kleur zich beter en helderder kan uiten.

Deze verandering noemen we dan een mutatie, en het ontstaan zal zeker via de geleidelijke ontwikkeling ontstaan zijn en zich erfelijk hebben vastgelegd. De intensiefactor(en) is een in wezen groeiremmende factor, want wat is namelijk het geval? Niet alleen het verlengde veergeedeelte verdwijnt, maar de hele veer op zich wordt, of liever blijft, relatief kleiner dan een niet intensieve. Dat niet alleen, ook het aantal veertjes in zijn totaal is van een intensieve lager dan van een schimmel, en daardoor lijken deze vogels ook kleiner. Door selectie is de grootte in haar totaal wel weer op formaat te krijgen, maar dan toch blijven deze vogels slanker. Een schimmelvogel maakt ook altijd een rondere indruk. Als u nu logisch doordenkt, begrijpt u al dat een intensiefactor werkend op een ei- of zaadcel van een oudervogel met een slechte schimmelverdeling nooit of bij hoge uitzondering jongen kan geven met veren die allemaal dezelfde intensiefheid zullen hebben; altijd hier of daar schimmelresten. Als we dus een stam vogels (dus niet vier op een tentoonstelling) maar onze eigen kanariefamilie na een aantal jaren hebben opgesierd met een prima schimmelverdeling, kunnen we gaan praten over de mate van schimmel. Veerkamp spreekt in zijn boek „Handleiding voor de kleurkanariekwaker” over 5 verschillende stadia die te definiëren zijn. Ik dacht dat Veerkamp en ik het wel eens zullen zijn als ik zeg, dat tussen sterk intensief en niet-intensief vele graderingen zullen liggen. Hiermee wordt bedoeld, dat bij sterk intensief de veerverlenging nihil is en bij niet-intensief ongeveer 1 millimeter. Nu is de kunst om uw kweekstellen zodanig samen te stellen dat de jongen over de vereiste schimmel of intensiviteit beschikken. Een paar voorbeelden. Als u kanaries wilt kweken waarbij een

lichte schimmel gewenst is, zult u daar van tijd tot tijd een matig intensieve vogel bij moeten gebruiken om de schimmel een remmende factor mee te geven, maar dan zodanig dat de juiste lengte bereikt wordt. Voor intensief moet u naast een intensieve partner een matige schimmelvogel gebruiken. Zelf kunt u met logisch denken de voor uw vogels gewenste gradering vaststellen. Over de vererving wil ik nog dit zeggen. De praktijk heeft uitgewezen dat de intensiefactor dominerend werkt. Krijgt een eicel dus van de ene partner de aanleg voor schimmel en van de andere de aanleg voor intensief, dan zal dit jong intensief worden. Tweemaal schimmel blijft schimmel. En nu het addertje onder het gras: tweemaal intensief geeft eicelletjes die geen levensvatbaarheid hebben. De bewering van kwekers die durven zeggen dat de ver-

Oranjerood agaathimmel

ving intermediair is, berust mijns inziens op waarnemingen bij kanaries met de al eerder omschreven slechte schimmelverdeling. Bij gebruik van fokzuivere ouders is de vererving onafhankelijk dominant, waarbij intensief dominant is over schimmel.

Te goeder naam staande kwekers schijnen opgemerkt te hebben dat bij gebruik van een intensieve pop de nateelt procentsgewijs meer intensieven dan schimmels te zien geeft. Ik durf hun mening nog niet te onderstrepen. Hopelijk heb ik met dit wat lange artikel de tongen op menige clubavond weer losgemaakt, want het laatste woord over die ene millimeter wel of niet aanwezig in onze mooie kleurkanarie, is nog niet gesproken.

PIETPRAAT 10

Zoals we in de vorige aflevering hebben gezien leverde de paring van een pastel verervende isabelman met een groene pop twee verschillende passepartout zonen op, de ene zoon is een isabelverervende groene en de andere zoon is een isabelpastel verervende groene. We zullen deze zonen stuk voor stuk gaan behandelen en beginnen dan met de isabelverervende zoon, dat was in het kweek-schema zoon 1-3. Als u deze zoon in formule zet ziet de formule er zo uit:

1. $x z rb rz^+$
3. $x z^+ rb^+ rz^+$

Achter 3. staan de symbolen voor groen en achter 1. staan de symbolen voor isabel. U weet dat groen dominant is over isabel, dus ziet deze zoon eruit als een groene, de isabelfactoren zijn teruggetreden en liggen dus verborgen onder dat groene jasje. Toch heet zo'n man een passepartout, omtrent dit begrip bestaan ontstellende misverstanden en daarom heeft het zin om daar eens wat nader op in te gaan. Een passepartout is een sleutel die op bijna alle sloten past, in Nederland heet zo'n sleutel een loper. De kanarieman die hierboven in formule staat past bij bijna alle poppen, het maakt niets uit welke pigmentkleur de eventuele partner van een passepartout-man draagt. Waarom dat niets uitmaakt? Houdt u vast, de zoon 1-3 geeft in de nakweek evenveel groene, agaten, bruine en isabellen! Hè, hoe kan dát nou? Hij is toch alleen maar isabel verervend? Jazeker, er bestaat echter ook nog zoiets als crossingover! De crossingover is in de kanariëkweek niet meer weg te cijferen en de crossingovertheorie is voor iedere kanariëkweker **onmisbaar**. Hoe ontstaat nu zo'n crossingover? In Pietpraat VI heeft u kunnen lezen dat een kanarieman negen chromotiden verpakt in een zaadcel en dat daar **altijd** één chromotide bij is die een X bevat. U weet ook dat de basisymbolen waar we nu mee aan het werk zijn aan die X gekoppeld zijn, nog preciezer, de X én de basissymbolen liggen op dezelfde chro-

motide. Als nu een kanarieman maar één symbolencombinatie heeft is die man fokzuiver en kan dan **nooit** iets anders dan **die** combinatie aan de X koppelen. De man waar we nu over praten heeft verschillende symbolencombinaties tot zijn beschikking, deze man behoeft dus niet steeds dezelfde combinatie te verpakken, hij is niet-fokzuiver. Dat hadden we al vastgesteld, we weten dat hij isabelverervend is. Let u nu alstublieft goed op! In de formule van deze man zien we z^+ en z , rb^+ en rb , en tenslotte rz^+ . De factor rz^+ staat zowel boven als onder de streep, de kanarieman heeft hier dus geen keus en deze rz^+ wordt in ieder geval aan de X gekoppeld. Bij de twee andere factoren bestaat deze keuzemogelijkheid **wel**, hij kan kiezen uit z^+ of z , rb^+ of rb . Laten we eens kijken waar deze keuzemogelijkheid ons brengt. Deze man **kan** dan vormen $z^+ rb^+ rz^+ =$ groen; $z rb rz^+ =$ isabel. Maar **ook** $z^+ rb rz^+ =$ bruin. Alhoewel deze groene man als isabelverervend in formule staat kan hij dank zij de geboden keuzemogelijkheid ook agaat en bruin vererven. Maar denk erom, de kanarieman is volkomen vrij in het bepalen van de uiteindelijke combinatie welke hij verpakt, we kunnen dan bij passepartout mannen **nooit** zeker zijn van de kweekuitkomst, we kunnen alleen bepalen wat eruit **kan** komen. Bij zoon 2-3 is het zo mogelijk nog erger, laten we maar eerst de formule opschrijven. Dat wordt:

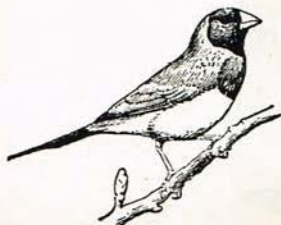
2. $x z rb rz$
3. $x z^+ rb^+ rz^+$

Deze passepartout man heeft de keus uit de volgende mogelijkheden: z^+ of z , rb of rb^+ , rz^+ of rz , hij heeft dus nog een keuzemogelijkheid meer dan zoon 1-3. De te verpakken mogelijkheden zien er dan als volgt uit: $z^+ rb^+ rz^+ =$ groen; $z rb rz =$ isabelpastel, maar ook: $z rb^+ rz^+ =$ bruin; $z rb^+ rz =$ bruinpastel; $z^+ rb rz^+ =$ agaat; $z^+ rb rz =$ agaatpastel; $z rb rz^+ =$ isabel; $z^+ rb^+ rz =$ groenpastel.

Och arme, wij maar denken dat deze groene

man isabelpastelverervend was! Hij kan geven acht pigmentkleuren, u begrijpt zeker wel dat het dan inderdaad weinig uitmaakt aan welke pop zo'n man gepaard zal worden, die pop draagt immers altijd een van de acht pigmentkleuren die de man geven kan. Het is erg belangrijk dat u zich goed realiseert dat kanariemannen de pigmentbepalende factoren welke aan de X gekoppeld liggen **altijd** moeten verpakken in de zaadcel, dat **moet altijd!** Er blijft **wel** de keuze over een symbool **met** het plusteken **of** het symbool **zonder** plusteken, te koppelen aan de X, dat kan echter alleen als die keuzemogelijkheid inderdaad aanwezig is. Kanariemannen mogen slechts

dan passepartout genoemd worden als zij vier pigmentkleuren kunnen vererven, **du**s kan een agaats, een bruine en een isabel **nooit** passepartout zijn! Crossingovers doen zich bij alle pigmentkleuren voor, een agaats die isabelpastel verervend is kan ook agaatspastel geven. Ik ga u niet vertellen hoe dat komt, doktert u **dát** zelf maar uit. Na tien maanden pietpraats bent u zover dat u ook 's nachts weet dat $8 \times 8 = 64$, dan wordt het voor mij zaak om u te gaan vertellen waarom dat zo is. In de volgende aflevering zal ik de betekenis van de basissymbolen behandelen, ermee werken kunt u natuurlijk al lang. Tot dan!

ORNISA

Fabriekstraat 6 - Tilburg (Centrum)

WEET U dat wij ook **ZATERDAGS** en **ZONDAGVOORMIDDAG** geopend zijn?

Wij kopen: alle soorten **Australische Prachtvinken**, **Parkieten**, **kanaries** enz. enz.

Tel: 013 - 42 22 93 - 42 25 04

De gehele dag

ZONLICHT VITALITEIT

DAT IS

voor gelukkige vogels

De enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnespectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor Uw vogels - vooral in de donkere wintermaanden!

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

WIDA'S

Chr. Walraven

Wida's behoren tot de interessantste vogelsoorten die we kennen.

De metamorfose die ze ieder jaar ondergaan als het wat saaie winterkleed van de mannen omkleurt tot de bijzonder mooie bruiloftstooi, waarbij de staartveren uitgroeien tot fantastische staarten die vaak aanmerkelijk langer

zijn dan de lichaamslengte van de vogel, heeft zelfs voor de „doorgewinterde” exotieliefhebber toch ieder jaar weer een aparte bekoring. Voor de liefhebber die voor de eerste keer met dit verschijnsel geconfronteerd wordt, is het een zeer bijzondere belevenis. Een ander verschijnsel dat minstens even interes-

sant is, is het feit dat de poppen van een groot deel van de wida's niet zelf een nest maken en de jongen grootbrengen, maar hun eieren leggen in de nesten van bepaalde astrildes en andere wida-soorten.

In dit opzicht doen ze ons dus direct denken aan onze koekoek, die dezelfde gewoonte heeft, zij het dat de jonge wida's geen kwaad doen aan de eieren en andere jongen in het nest, in tegenstelling tot de jonge koekoek, die zowel de eieren als de jonge vogels het nest uitwerkt om alleen over te blijven.

Een ander verschil met de koekoek is dat bij de laatste de eieren in mindere of meerdere mate afwijkend zijn van de eieren die reeds in het nest van de pleegouders liggen, terwijl ook het koekoeksjong veelal opvallende afwijkingen vertoont met zijn pleegbroertjes en -zusjes. Bij de wida's daarentegen zijn de witte eitjes vrijwel gelijk aan de eitjes van de pleegouders, en ook de jongen zijn in het nest vrijwel gelijk aan de jongen van de pleegouders, ja zelfs de reflexpupillen en tekening zijn gelijk.

Daardoor is het voor de ornithologen zo moeilijk om in de vrije natuur te constateren of er in een nest jongen of eieren van de wida's zijn „ondergeschoven”.

Door het bovenstaande zijn de wida's, zoals ik reeds schreef, interessante vogels, zowel voor de beginner als voor de ervaren exotenman. Voor de beginner zijn het vogels die weinig problemen opleveren, het in een volière bijzonder goed doen en vrij sterk zijn. Voor de meer ervaren liefhebber is het een bijzonder fascinerende hobby om te proberen jongen van de wida's te kweken, iets dat verre van gemakkelijk is, daar het al vaak geen geringe zaak is om de pleegouders aan het broeden te krijgen. De verzorging is vrij eenvoudig: een goed, tropisch zaadmengsel, wat groenvoer en onkruidzaden. Insectenvoer is goed voor de vogels, maar wordt lang niet altijd gegeten.

Een tweetal soorten, de dominicanerwida en de paradijswida, worden ieder jaar in grote aantallen ingevoerd en zijn vrij goedkoop.

Andere soorten, zoals de koningswida, Fischer-wida, geelschouderwida, roodschouderwida en de Jackson's-wida, worden niet zo vaak ingevoerd en de prijzen hiervan variëren nogal. Wida's worden over vrijwel geheel Afrika verspreid aangetroffen. Over de afkomst van de naam wida hoort men vaak verschillende lezingen, maar de meest waarschijnlijke lijkt mij dat ze afkomstig is van een plaatsje aan de Afrikaanse westkust, waarvan de vogels verscheept werden. Dit havenplaatsje heette Ouidah, dat verbasterd werd tot het Engelse Whydah en het Nederlandse Wida.

Een typische eigenschap van de wida's is dat ze vaak op de grond naar voedsel zoeken door met de poten de grond weg te krabben, zoals hoenderachtigen ook vaak doen. In de volière zult u ze dan ook, als het zaad op een open schaal wordt gegeven, vaak midden in de schaal in het zaad zien graven, waarbij dit alle kanten uitvliegt. Ik schreef reeds over het bruiloftskleed of prachtkleed. Dit draagt de man gedurende de broedtijd en enige tijd daarna. Na deze tijd krijgt hij hetzelfde verenpak als de pop en is daar dan moeilijk van te onderscheiden.

Vrijwel alle wida's zijn sterke vogels, die vaak in de winter in de buitenvolière (met nachthok) verblijven. Wilt u echter geen risico lopen, dan is het beter ze in een onverwarmd vertrek te laten overwinteren. Bij de enorme groei die onze liefhebberij momenteel ondergaat, wordt het toch echt wel tijd dat wat meer liefhebbers zich eens serieus gaan bezighouden met de kweek van deze wida's.

We zullen nu nog in het kort de vogels die op de kleurplaten zijn afgebeeld onder de loep nemen.

De vogel op de bijzonder mooie voorplaat is de **schildwida**, (*Eucleptes Ardens*) die ook wel **roodkeelwida** wordt genoemd.

Deze wida's komen voor in Oeganda, Rhodesië, Tanganjika en het kustgebied van Oost-Afrika. Ze houden zich hoofdzakelijk op in hoog grasland, waar ze in groepen van zo'n 50 à 60 vogels bijeen zijn. Zo'n groep bestaat dan uit enige mannen, de rest zijn poppen. Nesten maken ze laag bij de grond in het gras. Schildwida's worden niet vaak ingevoerd, maar af en toe zijn ze toch wel bij importeurs en groothandelaren te vinden.

Op de kleurplaat bij dit artikel zijn de volgende wida's afgebeeld:

DE DOMINICANERWIDA (*Vidua macroura*) is wel de bekendste wida, maar tevens de beruchtste. In een volière met kleine tropen is hij uitgesproken lastig als hij zijn prachtkleed draagt. De lange staarten van de wida's veroorzaken bij kleinere tropen vaak een paniek, hetgeen dus niet wil zeggen dat de wida's zelf kwaadaardig zijn, maar de dominicanerwida is in de broedtijd een uitgesproken vechtersbaas, vooral bij de zaadbak.

Daarom is het goed deze vogel bij wat grotere tropen, zoals wevers en rijstvogels, te houden en dan 2 zaadbakken in de volière te plaatsen.

Deze vechtlust schijnt voort te komen uit het vrij grote territorium dat deze wida's in de broedtijd nodig hebben. Alle andere vogels worden dus als indringers beschouwd. De pop legt haar eitjes bij o.a. de volgende vogels: ekstertjes, vuurvinkjes, wevers, roodkraagwida, elfenastrilde, goudbukje en St. Helena-fazantje.

DE PARADIJSWIDA (*Steganura paradisea*) is lang niet zo lastig in de voliëre, en deze kan men rustig bij kleine tropen houden. Deze fraaie vogel met zijn bijzonder mooi gevormde staart is eveneens regelmatig verkrijgbaar, en evenals van de dominicanerwida valt de prijs wel mee.

Als pleegouders voor het grootbrengen van hun jongen worden door de paradijswida's meestal astrildes, bepaalde wevers en vinken uitgezocht.

In 1955 werden door mrs. T. Lloyd in Engeland paradijswida's gekweekt, waarbij de jon-

gen werden uitgebroed en grootgebracht door vuurvinkjes.

DE ATLASWIDA of **LANGSTAARTSTAALVINK** (*Hypochera hypocherina*) is het minst bekend van de hier genoemde widasoorten.

Hij komt voor in Somaliland, Abessinië, de zuidelijke delen van Kenia en in Oost-Afrika. In prachtkleed is het een bijzonder mooie vogel, die helaas maar weinig geïmporteerd wordt.

Het rustkleed van de man lijkt op dat van de pop. Jonge vogels lijken veel op jonge elfenastrildes, en het broedparasitisme wordt dan ook veelal bij deze elfenastrildes bedreven.

NEOFLEX E-3-X

gen frisse insektendodende en ontsmettende latexverf voor uw voliëres en hokken.

NEOFLEX E-3-X

voorkomt en bestrijdt ± 4 jaar lang alle insektenplagen van o.a. mug en bloedluis en ziektes zoals o.a. pokken, cocci-diosis en longziektes. Hierdoor geen vogelsterfte. Smitmiddelen overbodig.

Vraag uw winkelier dit fantastische produkt te bestellen bij:

Handelonderneming "INTERCHEMIC"
Rijksweg 25a - Linne - Telefoon 04746 - 2386

De nieuwste Amerik. elektr. broedmachine geheel doorzichtig. 40 W., 220 V., met keerinr. en snap-action thermostaat, voor 24 kwartel of 18 kriek of 12 kip of andere eieren. Prima uitk. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Folder op aanvraag.

f 84,-

franco huis remb.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

A. P. VAN GILS

ORANJEPLEIN 21 - GOIRLE (HOLLAND)

TELEFOON 04247 - 15 79

VOGEL- EN DIERENHANDEL

Gele Kanariepoppen	8,50 p.st.	Witte Rijstvogels	45,- p.p.
Gele Kanariemannen	15,- p.st.	Grijze Rijstvogels	10,- p.p.
Gloster Kanaries	55,- p.p.	Grijze Zebra-vinkjes	9,- p.p.
Border Kanaries	65,- p.p.	Witte Zebra-vinkjes	10,- p.p.
Yorkshire Kanaries	135,- p.p.	Zilvervleugelzebra's	12,50 p.p.
Rode Kanaries	40,- p.p.	Japane Meeuw-tjes	7,50 p.p.
Diamantvinkjes	50,- p.p.	Diamantduifjes	17,50 p.p.
Spitsstaart amadines	35,- p.p.	Zilver diamantduifjes	30,- p.p.
Blnsen asstrildes	45,- p.p.	Zebra-duifjes	22,50 p.p.
Ceres asstrildes	35,- p.p.	Staalvlekduifjes	20,- p.p.
Binchonow asstrildes	50,- p.p.	Tambourijn duifjes	65,- p.p.
Gould amadines	65,- p.p.	Koekoeksduiven	85,- p.p.
Zwartkop goulds	90,- p.p.	Emerald duifjes	80,- p.p.
Rode druppel asstrildes	55,- p.p.	Fischerie parkieten	45,- p.p.
Groene druppel asstrildes	65,- p.p.	Personatas	50,- p.p.
Parelhalsband amad.	35,- p.p.	Grasparkieten	10,- p.p.
Purpergranaat asstrildes	65,- p.p.	Deensbonte parkieten	12,50 p.p.
Middel Beos	75,- p.st.	Turquoisines parkieten	70,- p.p.
Kleine Beos	45,- p.st.	Elegant parkieten	95,- p.p.
Shama lijsters	55,- p.st.	Roodrugparkieten	55,- p.p.
Goud Voorhoofd Bladvogels	35,- p.st.	Valkparkieten	35,- p.p.
Damalijster	45,- p.st.	Rosecolli's	35,- p.p.
Dayalijsters	55,- p.st.	Halsbandparkieten	30,- p.p.
Irenabullbulls	150,- p.p.	Grijze Roodstaart Pap.	225,- p.st.
Roodoorbullbulls	17,50 p.st.	Groene Papegaaien	175,- p.st.
Roodstuitbullbulls	17,50 p.st.	Prachtrosellas	175,- p.p.

Verder vele soorten kleine tropische vogels in voorraad. Regelmatig wisselende voorraad. Wij vragen te koop Grasparkieten, Australische Vinken, Kanarie-vogels Rood en Oranjerood.

Verzending van de Vogels geschiedt onder rembours. Kistje 2,50 p. st. vracht rekening koper.

Wij zijn geopend dagelijks van 9 tot 12 uur en 1.30 tot 5.30 uur. Zondags van 10 tot 12 uur.

OEKIE EN DE TREURWILG

J. A. Verwey

Uit de zuidwesthoek pietst een tempeest
 twijgen en takken. Vergeelde bladeren stui-
 ven als willoze dingen langs het venster. Bar
 en biester is het buiten.

„Na deze depressie springen ons de IJsdui-
 vels op het lijf,” zegt de bruggeman en hij
 mikt zijn zuidwester recht. Meeuwen zwenken
 en zwaaien voorbij, kauwtjes trachten ze bij te
 houden. Dan opeens zie ik Oekie. Misschien
 port een innerlijke drang hem tot lijfsbehoud.
 Het is duidelijk dat hij bij de treurwilg is
 weergekeerd om die stam de komende winter
 weer als een veilig onderkomen te kiezen.
 Dat doet Oekie de steenuil al vele jaren.

Als de appelplukkers bezig zijn in de bon-
 gerd, het melkvee dekzeil opkrijgt, populieren
 en wilgen bij de dag inboeten aan tooi, dan
 komt Oekie kijken of zijn „schuilkelder” in
 het holle lijf van de treurwilg bij Hof ter
 Waarde nog intact is. Zijn grappig Oek...ie
 ie... oek...ie geroep kan men dan als een
 soort „akkoord” beluisteren. Gisteren toen
 het al knap duisterde, hoorde ik hem ook,
 maar zag hem niet. Nu is zijn roep schel en
 driftig, die het gieren van de storm telkens
 overtroeft. Geen wonder, want tussen de hef-
 tig wuivende twijgen van Salix babylonico
 heerst een vermakelijke vogelspraakverwar-
 ring. Spreeuwen snebben, merels schelden,
 mussen miesperen, mezen pinkelen en een
 ekster die toevallig met de storm onder zijn
 staart opzwaait, remt en zwenkt op een zijtak
 van de wilg en zet een schaterende bek op,

zoals een ekster dat doen kan. Allemaal vo-
 gelgebek om Oekie!

Boeiend om te zien en te beluisteren. Ver-
 moedelijk van geen pluimpje kwaad bewust
 kwam Oekie even tevoren in golfvlucht uit de
 bongerd, trok zich in een boogje over de
 heg en probeerde aan de overkant op een
 kist goudrenetten, nikkend en wippend op
 verhaal te komen. Een snuivende koesnuit
 misgunde hem dat ..snoe.. deed de koe en
 foetsie was Oekie. Haastig trok hij zich op
 aan het tempeest naar zijn toevluchtsoord,
 dat ovale gat in de treurwilg. Waar hij zich
 pardoos zag omstuwd door ik weet niet ho-
 veel schreeuwende vogelbekken.

Waarom?

Weet een van onze vele vogelvrienden een
 antwoord? Wat weten wij mensen, die als het
 erop aankomt eigenlijk nergens voor staan
 van „vogelzielkunde”?

Hoe valken, uilen e.d. zomaar omstuwd wor-
 den door allerlei drukdoende vogeltjes is
 overbekend. Wat kunnen wij dan heerlijk filo-
 soferen en het dito oneens zijn over het
 waarom. Worden al die kleintjes, grote ballo-
 rigen als zij zich buiten vervolging wanen?
 Heeft hen de ervaring (nog) niet geleerd, dat
 een zwijgende uil het veel langer volhoudt
 dan tumultschoppende oproerkraaiers?

Oekie kijkt strak naar al die „roddelaars”; hij
 draait niet eens zijn nek. Oekie zwijgt; doet
 zelfs geen poging om in de boomholte te
 verdwijnen. En als ik de kijker op hem richt

is het net of de aai van een uitschietende zonnetong een guitig glimpje uit Oekies rechteroogje mikt. Naar menselijk begrip gedraagt Oekie zich rustig temidden van de „storm” en treurt hij niet. Net zo min als de treurwilg een zinnebeeld van rouw is. Eva, de oudste van de vijf die Hof ter Waarde bebouwen en proberen te bewaren, weet nog van wijlen haar moeder, dat die als bruid meer dan honderd jaar geleden de treurwilg plantte. Het rijsje waste tot een bijzonder fraaie boom. Bij een wisselende lichtinval biedt de twijgenfranje vaak een boeiend spel. Nu eens toont de wind aan het licht een donkere bovenkant, dan weer mikt een zwaai zilveren twinkeling uit het lancetvormige blad. Sommige al bezet met roestige sproeten en gerafelde randen. Met een beetje fantasie hoor je in de stem van de wind en de twijgen, een professie van opgaan blinken en verzinken. Een afgestoten blad wentelt om-

laag: snel als een wentelend spiraaltje. In de oksel van het steeltje prijkt een fris groen knopje: de bladrand is net een figuurzaagje. Het tempeest loeit: „splijt het duister, maak plaats voor het licht en treur niet!”

Wie weet of Oekie de stem van de storm verstaat en daarom terugkeert naar die treurwilg, eer dat de kwade dagen komen. Dan is dat holle wilgenlijf een burcht voor Oekie. „Misgunnen” hem die, die andere schreeuw-ers? Uit hun houding kan men enige „afgunst” afleiden om te zwijgen van hun „geroddel”.

De ekster steekt zijn gespreide staart omhoog: een windvlaag blaast er tegen en giert... „wegwezen!” Met een vaart stuift de bonte verentrop uit het gezicht. Oekie knikt, richt zich op, doet een paar pasjes naar links en naar rechts; mussen dringen op en schelden als straatjongens. Oekie knikt en zwijgt. Al die druktemakers zou hij stuk voor stuk tussen zijn „handjes” het zwijgen kunnen opleggen, maar hij duikt en vliegt terug naar de bongerd. Nagezeten door schreeuwende mussen. De spreeuwen drijven als een wolk voor de wind naar de peppels, merels vallen in de aalbessenstruik: twee koolmezen duiken onder in het wilgenlijf, maar hippen direct terug op een tak... sniet... sniet... zeggen ze. Wat ik verstond als „er is daar niets”. Toen gingen ook zij de bongerd in. Straks als de zon verder gaat, heel veel verder dan die golvende peppels in de verte, dan gaan de mussen slapen in het klimop. Nevelslierten wuiven als witte wieven om de treurwilgstam. Dan keert Oekie terug naar zijn schuilkamer. Doch eer hij gaat slapen mept hij zijn vleugel tegen het klimop en de opgeschrikte mus die zich even buiten de rankenwarreling vertoont plukt het steenuiltje als een rijpe vrucht uit de lucht.

Niet uit represaille; Oekie weet niet van vergelding. Hij jaagt naar zijn aard; Oekie en de treurwilg blijven bij elkaar tot de IJsduivelen met de IJsheiligen dobbelen om het al of niet voortbestaan van het nieuwe leven.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

POSTUURKANARIES

DE LONDONKANARIE

„Geschiedenis en algemeen”

Zijn in de vorige artikelen bestaande rassen besproken geworden, deze keer wil ik het eens over een uitgestorven ras gaan hebben.

Nu zal zich misschien wel iemand afvragen: waarom een postuurkanarieras bespreken als het uitgestorven is? Als antwoord kan ik hierop geven dat het voor de werkelijk geïnteresseerde liefhebber van postuurkanaries altijd wel interessant genoeg is (en voor wie in feite niet?) om iets over deze vogels in het algemeen te vernemen. Hier komt dan nog als bijzonder opmerkelijk feit bij dat men (en dan vooral in Groot-Brittannië) pogingen in het werk stelt om de Londonkanarie terug te verkrijgen. Of men uiteindelijk in die pogingen zal slagen, is nog een grote vraag. Immers, de Londonkanarie is (of beter gezegd: **was**) wel de meest opmerkelijke van alle postuurkanaries. Dit geldt dan niet zozeer voor zijn befaamde tekening, maar meer voor het biologische (inwendige) proces dat verantwoordelijk is (was) voor het laten ontstaan van die tekening.

Nu ga ik eigenlijk iets op de feiten vooruitlopen, daarom eerst het volgende:

De naam van dit ras is afgeleid van de grootstad Londen (in het Engels is dit **London**); het is immers in die stad ontstaan. Zodoende kan dus worden gezegd dat de naam óók voor dit ras een zuiver aardrijkskundige (of ook wel **geografische**) betekenis heeft.

Van dit ras is het bekend dat het zogoed als zeker vaststaand is dat het uit de Lizardkanarie is voortgekomen; doch ondanks deze zekere afstamming en ook wel overeenkomst (qua vorm en grootte), is/was de London een vogel die een bepaald identiek eigen kenmerk bezit.

Zo op het oog (zie de tekening) lijkt de Lon-

H. Willems

donkanarie een gewone bonte vogel te zijn, doch dit is beslist niet zo.

In principe is het een **volledig** gepigmenteerde kanarie, die ná zijn eerste ruiperiode een oplekingsproces heeft ondergaan, waardoor **dan** pas de specifieke tekening — vetstof lichaamsbevedering en donkere pennen — ontstaat.

Bij de Lizard hebben we ook met een dergelijk oplekingsproces te maken, doch bij de London gaat het allemaal iets sneller. (Hierover later nog iets meer.)

Hoewel de London dus zogoed als zeker van de Lizard afstamt, doet het wel een beetje vreemd aan dat de London éérder als tentoonstellingsvogel was erkend dan de Lizard. Reeds in 1846 wordt de London reeds als tentoonstellingsvogel vermeld, terwijl de Lizard toen nog een 25-tal jaren moest wachten op een zodanige erkenning. Toen het eenmaal zover was dat de Lizard erkend werd op de T.T., maakte de London als ras een crisisperiode door; de belangstelling daalde steeds meer, maar de Lizard kon zich op een toenemende belangstelling verheugen.

Gelukkig voor het ras was er omstreeks 1888/1889 een kleine opleving in de belangstelling naar de London te bespeuren. Indertijd werd door een zekere heer Green uit twee Lizards (!) een goede London gefokt; **denkelijk** zal de man Lizard verervend zijn geweest voor London.

Met die Londonkanarie trok de genoemde heer naar de befaamde Crystal Palace Show in Londen, en daar de vogel van een dermate uitzonderlijke kwaliteit moet zijn geweest, behaalde hij er een eerste prijs mee.

Natuurlijk trok die vogel de nodige belangstelling, waardoor de interesse werd gewekt en ook de belangstelling voor het ras weer toenam.

Veel heeft het echter, jammer genoeg, niet mogen baten, want de London is als ras totaal verdwenen geraakt. Al zou het echter kunnen zijn dat er hier of daar ergens een minder goed exemplaar voorkomt, doch de kans daarop moet erg klein worden geacht. Ondanks het totaal verdwijnen van het ras London is het momenteel toch weer zo dat er pogingen in het werk worden gesteld om het terug te verkrijgen; in Groot-Brittannië heeft men, met het doel om oude en uitgestorven rassen (dus niet alleen de London) terug te verkrijgen, een speciaalclub opgericht, „The Old Varieties Canary Association”. Of men

al succes heeft behaald, in wat voor richting dan ook, is momenteel niet bekend.

Hoewel hiernavolgend nog enige data worden genoemd, is de London als ras omstreeks 1920 opgehouden te bestaan. Er zijn nog wel enige „Londies” te zien geweest op de in 1931 gehouden Crystal Palace Show in Londen, doch dit waren geen echte Londonkanaries meer in de zuivere betekenis; de leider van de show eiste toen immers dat de aangebrachte zwarte kleurstof op de vleugel- en staartpennen verwijderd zou worden, daar dit een bedrog was!

De eigenaar van de vogels voerde tot zijn verweer aan: „Er zijn nooit echte Londonkanaries geweest die volkomen zwarte pennen bezaten.” Alhoewel er toen meerdere kanariekwekers aanwezig waren die een zelfde mening hadden op dit punt, werd dit weerproken. Het moet worden gezegd dat hetgeen die eigenaar zei, beslist foutief was. In verschillende boekwerken kunnen we immers lezen, dat de vleugel- en staartpennen zo niet koolzwart, dan toch wel zwart met slechts een uiterst minieme donkerbruine omzoming moesten zijn, al moest de ideaalste vogel natuurlijk volmaakte zwarte pennen hebben!

Bij gebrek aan belangstelling, doch op de eerste plaats bij gebrek aan vogels, is de speciaalclub voor de London Fancy Canary (zoals hij in het Engels officieel heet) in 1936 opgeheven. In 1946/1948 zijn de laatste onechte exemplaren te zien geweest.

Het zal beslist niet aan het mooie kleurcontrast gelegen hebben dat dit ras verdwenen is, maar eerder aan het feit dat het slechts een éénjarige (of hooguit tweejarige) tentoonstellingsvogel was. De London kampte immers met hetzelfde euvel als de Lizard, en dan nog in een veel grotere mate. Er zullen niet veel postuurkanarieliefhebbers zijn die niet weten dat een Lizardkanarie in zijn tweede ruiperiode opgebleekt te voorschijn komt, en ná iedere andere steeds meer, doch bij de London voltrekt zich dit proces veel sneller, en dan vooral wat de lichaamsbevedering betreft. Ter vergelijk kan worden aangevoerd

dat een tweejarige London in oplekingsgraad even ver staat als een zevenjarige Lizard. Hierdoor kwam het dan ook dat een London hoogstens twee jaren als T.T.-vogel kon worden gebruikt; voor veel liefhebbers/kwekers was het daardoor een onaantrekkelijke vogel. Dit dan ondanks het feit, net zoals bij de Lizard, dat men weer uit twee opgebleekte „Londies” toch weer goed „getekende” jonge vogels terugkreeg.

De door mij reeds eerder genoemde overeenkomst tussen London en Lizard wordt nog iets meer benadrukt door het feit dat tussen een jonge London en een jonge Lizard vrijwel geen verschil te zien was (in veel lectuur wordt hierop gewezen). Alleen tijdens de eerste ruiperiode kwam het duidelijke onderscheid tussen beide rassen naar voren. De Lizards hadden dan hun mooie „schubben”-pakje aan, terwijl de Londons hun specifieke „zwaluw”-tekening vertoonden. Vanzelfsprekend waren niet alle Londonkanaries ideale tentoonstellingsvogels, doch over het algemeen kan worden gezegd dat zij 90% zuiver verervend waren.

Nu ik nogmaals de verwantschap tussen London en Lizard heb aangehaald, kan het van belang zijn erop te wijzen wat de reden kan zijn van het vóórkomen van de zwarte vleugel- en staartpennen bij de Londonkanarie. Een Britse auteur haalt in zijn werk het vermoeden aan dat er tussen de Lizard en de London met Britse inlandse vogels (die zwarte kenmerken bezitten) een nauwe verwantschap bestaan. M.a.w. zouden beide rassen in feite afstammelingen (kruisingsproducten) zijn van dergelijke vogels met kanaries. Of dit echter beslist zo is geweest, kan niet met garantie worden gezegd.

Tot zover dan maar weer voor wat deze beschrijving betreft, verderop in deze reeks artikelen zal ik nog een en ander over dit ras in een artikel behandelen. De volgende keer wordt een ander uitgestorven ras, de Lancashire Coppy, besproken. Tot dan maar weer.

TARWE KIEMOLIE

beaphar
RAALTE HOLLAND

bevat een hoog gehalte aan vitamine E, de "anti-steriliteitsvitamine" en oefent een positieve invloed uit op de bevruchting bij kanaries en andere vogels.

CONDITIO

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RUI-TIJD
BEVORDERT DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMÖGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

wij laten niets aan het toeval over

CéDé is een tot in alle voedingselementen uitgebalanceerd eivoer en bevat dan ook werkelijk alles waar vogels behoefte aan hebben. Ze hebben het gewoon hard nodig in kweek-, rui-, en rustperiode.

Laboratoriumonderzoek en voortdurende controle vormen mede de basis van CéDé vogelvoerders. De wereldbekende Dawe's Laboratories in Chicago en St. Niklaas onderzoeken het gehele jaar de door hen genomen monsters CéDé Eivoer. Deze kwaliteitscontrole waarborgt U een konstant hoogwaardig produkt.

Gun ze eivoer van CéDé,
ze zijn er dol op

Dawe's Laboratories,

Chicago, Illinois 60606 U.S.A.

Industriepark 18, St. Niklaas, België
Tel.; (03)76.53.41 (51)

VOGELVOEDERS

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

Ussel

De

OP BEZOEK BIJ PANDION, DE VISAREND

De stoere visarend op zijn nest

Tekst en foto's Cees Scholtz

In een verlaten bos in de omgeving van Vännas bij Umeo in het hoge noorden van Zweden had een visarend zijn kolossale horst in de hoogste spar gebouwd die er in de wijde omtrek te vinden was. Vóór wij evenwel onder de nestboom de overgebleven graten van de vismaaltijd konden determineren, was er wel het een en ander gebeurd, dat ik u stellig niet wil onthouden.

Wij hadden bijzonder veel moeite gedaan adressen van mensen te krijgen die ons de nodige inlichtingen konden verschaffen, maar dat bleek een grote teleurstelling te zijn. De Zweden bleken zelf niet bepaald toeschietelijk te zijn met informatie, omdat ze, zoals ik later wel begreep, doodsbang zijn eierenverzamelaars in huis te halen. En dat soort lieden kan men missen als kiespijn. Een ei van een visarend brengt altijd nog een slordige duizend gulden op, een bedrag waarvoor bepaalde mensen heel wat riskeren. Na eindeloos geschrijf kregen we contact met Martin Oloffson uit Vännas. Zijn kennis van de omgeving en de vogels bracht ons op menig boeiend plekje. Voor wij ons land verlieten, hadden wij een verlanglijstje gemaakt met vogels die wij dolgraag voor de lens wilden hebben. Dat waren parel- en roodkeelduiker, ruigpootuil, roodhalsfuut, taigagaai, regenwulp en kraanvogel, maar van al die gevederde vrienden hebben wij van enkele slechts een glimp opgevangen. Daarvoor in de plaats verschenen andere vogels ten tonele, die voor ons even boeiende remplaçanten waren.

De reis moet u maar voor lief nemen, want een kleine 2500 km in drie dagen is een vermoeiende bezigheid. Daar staat tegenover dat het verkeer op de hoofdverkeersader dwars door Zweden naar Lapland geen afspiegeling is van de zenuwslopende verkeersstroom die wij elke dag in ons eigen land beleven.

Die drukte op een weg van Sorsele naar Ammarnäs over een afstand van ruim 100 km bedraagt, optimistisch gerekend, een totaal van 10 auto's. Kampeeders kunnen er hun hart ophalen zonder dat hun een strobreed in de weg wordt gelegd.

Het is namelijk de gewoonste zaak van de wereld dat men op een niet afgebakend terrein zijn shelterje opslaat. Daarvoor is geen toestemming van de eigenaar nodig, echter voor niet langer dan één nacht. Zelfs tegen het aanleggen van een houtvuur maakt men geen bezwaar, mits men de nodige voorzorgsmaatregelen treft.

Waar vind je een dergelijke vrijheid? Van Kattegat tot Middellandse Zee is men aangevoelen op daarvoor ingerichte campings.

De laatste brief die wij juist voor ons vertrek van Martin ontvingen, bevatte een kort regeltje dat hij ons de horst van een visarend kon wijzen.

Dat was een buitenkansje. Reeds de eerste uren na aankomst waren wij op weg naar dit unieke tafereeltje. Om de een of andere reden had ik weinig vertrouwen in de hele onderneming. Zwijgend liepen wij achter Martin, die hier blindelings de weg scheen te vinden. Bijna was onze sluipmanoeuvre in het honderd gelopen door het gekras van een

raaf. Door een opening in het bos konden wij de nestboom gewaarworden. De arend had een onbelemmerd uitzicht op zijn omgeving, en wij begrepen dan ook niet dat hij nog geen alarm had geslagen. Een klein stukje bos scheidde ons slechts van zijn boom. Martin raadde ons aan de camera's in gereedheid te houden. Toen gebeurde het... één van ons trapte op een takje, en het geluid werkte als een geweeschot. Met een heftig „geklie”-geroep hing de visarend in de lucht en wij hadden het nakijken. Ik moet toegeven dat het zien van deze stoere visvanger boven mijn hoofd mij het nodige vertrouwen gaf. Nog diezelfde avond liepen wij de hele wandeling opnieuw om de schuilhut bij de arend te plaatsen. Alleen een groene heuvel ver raadde de aanwezigheid van een hut. Wij zouden wel genoeg moeten nemen met het aanvliegen van deze majestueuze vogel. Ideaal was onze zit niet, maar een andere oplossing was er nu eenmaal niet. Een plaats in een nabijgelegen boom was onmogelijk en zou, door de voorbereiding ervan, een paar weken in beslag nemen, in aanmerking genomen dat wij toestemming zouden krijgen zulks te doen. Het is in Zweden uitdrukkelijk verboden broedverstorende handelingen te verrichten, en hoe onmetelijk groot dit land ook is, men heeft er spoedig de lucht van.

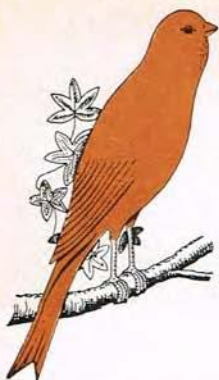

De hemel was zwaar bewolkt toen wij op weg gingen naar Pandion. Deze keer kwam hij ons al van verre tegemoet. Zo snel als mogelijk verborgen wij ons onder de hoop sparretakken. Het eerste uur liet hij zich niet zien, maar toen er een stel raven in de nabijheid van zijn nestboom verscheen, was ook de vis-

arend present. Natuurlijk waren wij op zijn onverwacht verschijnen niet verdacht, en wij verbeterden ons deze unieke kans te hebben gemist.

Zijn hardgele ogen namen de omgeving nauwlettend op. Niets scheen aan zijn aandacht te ontsnappen. Zonder aanwijsbare oorzaak glipte hij van zijn horst, en wij vreesden het ergste. Die vrees bleek ongegrond, want enige ogenblikken later verscheen hij weer. Wij waren nu op onze qui-vive. De camera deed zijn werk op het juiste moment. Gelukkig maakt hij graag een rondje boven zijn nest. Of vertrouwd hij de zaak toch niet ten volle? Gelukkig bleef hij doorgaans niet al te lang weg. De visarend kwam niet met lege poten naar zijn horst. De knoestige tak verwerkte hij omslachtig in zijn legerstede. Het liep tegen de middag toen wij noodgedwongen de visarend vaarwel zeiden. De zon scheen recht in de lens en langer blijven had geen enkele zin. Daarbij kwam dat de bouwactiviteit bij de arend was uitgewerkt en hij nu diep in de nestkom gedoken de eieren bebroedde. Geen moment verslaptte zijn oplettendheid.

Na onze terugkomst gunde Martin ons bitter weinig rust en sleepte ons naar een bos waar wij de kramsvogel voor de lens kregen en met heel wat geduld en moeite oog in oog kwamen te zitten met de schuwe kuifduiker. Daarover in een volgend stukje.

HET LIED VAN DE HARZERKANARIE

M. van Woezik

Het is Dr. Wolf uit Maikammer geweest, die de grondslag heeft gelegd voor een keursysteem, waarmede:

1e. Alles wat invloed kan hebben op de muzikale waarde van het lied, gewaardeerd moet kunnen worden.

2e. Alles wat de muzikale waarde van het lied kan schaden, moet kunnen worden gestraft.

De indeling van de zangtoeren heeft in de loop der jaren nogal eens veranderingen ondergaan, maar deze veranderingen hebben nooit geleid tot een verbetering van het systeem van Dr. Wolf.

Dikwijls is men op de veranderingen later weer teruggekomen en keerde men terug tot het oorspronkelijke systeem. Alle veranderingen te beschrijven heeft weinig zin, temeer, omdat het huidige keursysteem het wereldbondstelsel is geworden, dat in alle aangesloten landen wordt toegepast.

De principes van Dr. Wolf zijn ook in dit systeem gehandhaafd.

De driedeelbaarheid is wel een der belangrijkste eigenschappen van dit keursysteem, omdat deze parallel loopt met de drie trappen van vergelijking, nl. voldoende, goed en zeer goed. Ook omgekeerd geldt voor de strafbare fouten: lichte, grove en zeer grove fouten.

Voorbeeld:

Een waardetoer met een maximum van 9 punten krijgt voor voldoende kwaliteit 1 tot 3 punten, voor goede kwaliteit 4 tot 6 punten en voor zeer goed 7 tot 9 punten.

Een keurmeester, die zich houdt aan deze regel, zal nooit veel kunnen afwijken in de waardebeoordeling van het lied.

Nog een ander middel staat de keurmeester ten dienste bij het bepalen der waarde van de afzonderlijke toeren en wel de normen van waardebeoordeling.

Bij het bepalen of een toer als voldoende, goed of zeer goed moet worden aangemerkt, zijn verschillende normen van doorslaggevende betekenis.

Deze normen zijn:

1e. Toonhoogte. Voorbeeld: Een holrol met de grondtoon „U” kan nooit een muzikaal effect hebben als een holrol met een diepe „oe” als grondtoon. De diepste grondtoon heeft de meeste waarde.

2e. Klankvolheid. Voorbeeld: Een diepe holrol is niet altijd klankvol. De diepe toon kan belegen (hees) zijn of gedrukt door medeklinkers, waardoor ook de diepe toer zijn groot klankgehalte mist, in tegenstelling tot dezelfde toer, die met een helder stemgeluid wordt gezongen.

3e. Kracht. Voorbeeld: Een toer kan vol en diep zijn, maar met zo weinig kracht gezongen, dat hij geen grote indruk maakt.

4e. Lengte. Voorbeeld: Een toer kan alle goede eigenschappen hebben, die genoemd zijn onder 1 tot 3, maar kan zo kort worden gezongen, dat hij geen royale indruk achterlaat. Vooral de toeren van de Harzervogel moeten een zekere lengte hebben om grote indruk te maken.

5e. Afwisseling. Voorbeeld: Een holrol kan beginnen in de middentoonlage, maar in dezelfde toerbeurt ombuigen naar een grotere toondiepte en eindigen in een diepe koeleerende holrol. Dit is een voorbeeld van een prachtige afwisseling, die kan bijdragen tot de hoogste waardering van de toer.

Uit het voorgaande moge blijken:

1e. Dat het beoordelen van de zang berust op een grondig systeem, waarvan elk onderdeel de waarde van een toer kan doen dalen of stijgen.

2e. Dat het kennen van dit systeem nodig is om een toer en daarmede het lied de juiste waarde toe te kennen.

3e. Dat de kennis van dit systeem bijdraagt tot gelijke beoordeling door iedere keurmeester afzonderlijk.

4e. Dat dit systeem de fokrichting dringt naar het bereiken van de hoogste muzikale waarde.

5e. Dat het niet eenvoudig is om vogels te kweken met toeren, die aan alle eisen, welke het keursysteem stelt, voldoen. Vandaar dat maar zelden het maximum puntental voor een toer wordt toegekend.

Ook de rubriek „klankbeeld” kan van invloed zijn op het totale puntental dat aan een vogel wordt toegekend. Het is nl. niet altijd zo, dat een vogel met de mooiste toeren ook de meeste punten voor de klank krijgt toegekend.

Klankbeeld geeft de totaalindruk weer die het lied van de vogel op de keurmeester

maakt. Een vogel met de mooiste toeren kan bijv. zijn lied in stukken en brokken voordragen.

Het afbreken tijdens de zangbeurt is een nogal veel voorkomend euvel. Daarentegen geeft een vogel met mooie toeren, die zijn lied vlot afzingt met mooie overgangen van de ene toer op de andere een goed klankbeeld, althans als dat lied niet wordt ontsierd door fouten.

Al naar gelang de fouten storend zijn, kunnen zij boven de strafpunten, die daarvoor zijn gegeven, ook afbreuk doen aan een goed klankbeeld van het lied.

De som van de punten voor de toeren + klankbeeld, vormt de puntenwaarde van het lied. Deze som wordt steeds met 3 vermenigvuldigd en de strafpunten worden van het totaal afgetrokken. Bij stammen van 4 vogels heeft het systeem voor de bezitter van de stam nog 3 punten disponibel, welke punten bij het totaal der 4 vogels worden geteld.

Deze beloning kan echter alleen worden gegeven onder de navolgende voorwaarden: 1e. Indien blijkt, dat de 4 vogels eenzelfde zangrichting hebben.

2e. Indien de stam een kunstprestatie van de kweker uitbeeldt, hetgeen betekent, dat het lied van goede kwaliteit moet zijn. Voor een voldoende kunstprestatie wordt 1 punt, voor goed worden 2 punten en voor zeer goed worden 3 punten toegekend.

Fouten in het Harzerlied

Ook de Harzerkanarie kan de onhebbelijkheid hebben om naast de meest waardevolle toeren zijn lied met fouten te ontsieren. Het keursysteem geeft ons de middelen, en wel door het toekennen van strafpunten, om fouten te bestrijden.

De meeste fouten worden gezongen in een grote toonhoogte op i. Hoge en harde klingels, harde zwieren, hoge en soms ook nog gestoten of geslagen fluiten, zijn toonstukken, die een zodanig contrast vormen met de diepe en soepele Harzertoeren, dat zij grote schade toebrengen aan het muzikale effect van het lied.

Een aantal andere toeren, die niet in een hoge toon worden gezongen, moeten eveneens als fouten worden aangemerkt, deels vanwege hun wanklanken en deels omdat zij gaarne door andere vogels worden overgenomen. Hiertoe behoren de ophaal, de neuzige toeren, de slechte watertoeren en de slechte fluiten. Al deze fouten ontsieren het lied van de Harzervogel en het is de taak van de kweker deze fouten leren te onderkennen en met alle beschikbare middelen te bestrijden. Bij de behandeling van de afzonderlijke toeren zullen wij trachten ook de fouten zodanig te omschrijven, dat zij door de lezer kunnen worden herkend.

Deze combinatie van Vitamine B, mineralen en sporelementen verbetert enorm de algemene conditie van al uw vogels. Betere broeduitkomsten, snelle en mooie bevedering, vooral na de rui. Voorkomt nervositeit, veren pikken en bloedarmoede. Bevordert de zang van alle zangvogels. Ook ideaal voor postduiven.

Verpakkingen f 1,35, f 3,15 en f 11,25 bij uw dierspecialzaak. Gratis PYM-folder: N.M.I. - afd. OV, postbus 40. Lunteren. Giro 919376.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:

enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

VUURVINKEN

Op zich niets bijzonders, zult u zeggen, want dit vogeltje wordt tegenwoordig veelvuldig gekweekt. Maar wel bijzonder is, dacht ik, dat ze broeden in de broedkooi, die ze n.b. nog moeten delen met een paartje goudbuikjes en een paartje blauwfazantjes. Dit even ter inleiding.

In het late voorjaar schafte ik enkele paartjes van die kleine astrilden aan, de bovengenoemde drie soorten, en deze winter nog een paar paartjes, en wel rode druppelastrilden, purperastrilden en melba-astrilden.

Want hoewel ik vroeger ook wel kleine astrilden heb gekweekt, zoals vuurvinkjes en tijgervinkjes, voel je je als „gevorderd” liefhebber dan haast verplicht met Australische prachtvinken te moeten beginnen, die ik ook niet graag zou missen, maar het zijn toch vogels die gemakkelijk kweken, en juist daarom wilde ik weer eens terug naar het minder gemakkelijke, nl. kleine afrikaantjes.

Maar terug naar onze vuurvinkjes. Diverse keren bouwden ze deze zomer een nestje, waarin ook altijd eitjes werden gelegd. Helaas waren de eitjes óf onbevruucht óf werd het grootbrengen der jongen vergeten, waarna dan vrij spoedig een nieuw legsel volgde.

Zo medio november, het weer werd slechter, heb ik de drie eerstgenoemde paartjes in de broedkooi (\pm 80 br. x 80 diepte x 90 hoogte) gedaan, die aansluitend op de buitenvolière dienst deed als nachtverblijf en nu in het verwarmde kweekhok bestemd was als winterkwartier voor de drie paartjes.

Toen ik begin december het popje miste, werd ik ongerust en ging vlug de aanwezige nestkastjes onderzoeken. Wie schetst echter mijn verbazing toen ik zag dat madame vuurvink zat te broeden in een nestkastje dat in de zomer al eens was gevuld met hooi en nu was omgetoverd tot een mooi nestje, waarin 5 reeds aangezette eitjes lagen.

Hoewel ik eigenlijk helemaal geen verwachtingen koesterde voor een goede afloop, begon ik toch eivoer te verstrekken. Dit eivoer (van een bekende fabriek uit Tilburg) maak ik altijd rul door een theelepeltje honing in het water op te lossen en dit erdoorheen te roeren. Hier snipperde ik nog wat kleine meel-

wormpjes doorheen en zodoende leerden ze het goed eten, omdat met het oppikken van de stukjes meelworm het iets kleveriger eivoer ook werd opgenomen. En toen de eitjes uitkwamen, vier stuks, werden de jonge vuurvinkjes goed gevoerd. Helaas lag na drie dagen één jong dood op de bodem, maar de rest deed het goed.

Van een vriend kreeg ik de tip dat in Protifar, een dieetvoeding van Nutricia, veel eiwitten zitten. En dus kreeg mijn vrouw de opdracht van dat spul te kopen. Het is melkpoeder met maar liefst 60% eiwit en ook nog 7% mineralen en het is zeer vetarm.

Van dit melkpoeder ging voortaan ook nog een theelepeltje door mijn eivoer en de vuurvinkjes groeiden als kool, en het resultaat is dat op dit moment, juist vandaag, 7 januari 1973, alle drie vuurvinkjes, precies drie weken oud, door de kooi vliegen! Ik heb ze nog net op tijd kunnen ringen rond de jaarwisseling met 2 mm ringen. (Wat waren ze weer mooi op tijd! Bedankt, Bonds-bureau!)

Ook de druppelastrilden, nu ruim 5 weken in mijn bezit, hebben het nestje klaar, ook in de broedkooi.

Onder enig voorbehoud ben ik toch in de veronderstelling dat het eivoer met melkpoeder een belangrijke uitbreiding kan zijn in de voeding van onze vogels, met name voor die soorten die de jongen grootbrengen met insecten waarin veel eiwitten voorkomen, bijv. meelwormen.

Ik hoop dat velen uit mijn ervaringen profijt mogen trekken, zodat het kweken van deze boeiende, kleine astrilden nog mag toenemen en naar ik hoop nog meer jongen gekweekt mogen worden.

Ussel

De

DE ROODHALSTANGARA

dr. J. Ingels

De roodhalstangara (*Tangara cyanocephala*) is een opvallende tangara uit het geslacht *Tangara*, d.i. de groep der zogenaamde *Calliste-tangara*'s. Deze tangara wordt slechts zelden ingevoerd, alhoewel de soort reeds in 1776 beschreven werd in de wetenschappelijke literatuur en in een goed toegankelijk woongebied veelvuldig voorkomt. Deze tangarasoort treft men namelijk aan in een 300 tot 500 km breed, langgerekt gebied langs de Atlantische kust van Brazilië, vanaf de staat Ceará tot in de staat Rio Grande do Sul.

De wetenschappelijke naam „*Tangara cyanocephala*” (Grieks) betekent „blauwkoptangara”, wat echter tot verwarring kan leiden met de eigenlijke blauwkoptangara (*T. cyanicollis*). Bepaalde wetenschappelijke werken vermelden nog de verouderde geslachtsnamen *Calospiza*, *Calliste* of *Tanagra*. In plaats van de soortnaam *cyanocephala* kwamen vroeger ook nog de volgende namen voor: *festiva* (prachtig of feestelijk) en *rubricollis* (roodhals of roodkraag).

In het Nederlands kunnen we ook „roodhalstangara” of „roodkraagtangara” gebruiken, daar de rode halsvlek, die als een kraag om de inderdaad blauwe bovenkop heen zit, werkelijk „het” opvallende kenmerk is in het kleurenpatroon van deze tangara. In de Nederlandse literatuur kan men ook de naam „blauwkoptangara” aantreffen in de „Encyclopedie voor de Vogelliefhebber” (A. Rutgers).

In de Engelse literatuur spreekt men eveneens van „red-necked tanager” (roodhalstangara), alhoewel ook *corallina* en *blue-headed tanager* (koraalrode en blauwkoptangara) voorkomen. Een veel gebruikte naam is ook „festive tanager” (d.i. prachttangara), die afgeleid werd van de verouderde Latijnse naam „*Tangara festiva*”.

In de Duitse en Franse literatuur spreekt men resp. van: die *Blaukappentangare* (blauwkoptangara) en van: *le tangara à tête bleue* (blauwkoptangara), *le tangara à cou rouge* (roodhalstangara) en *le tangara joyeux*

(prachttangara).

In de naamgeving komt blauwkoptangara of blauwkaptangara dus regelmatig voor. De blauwe kop is echter bij de echte blauwkoptangara (*T. cyanicollis*) een veel opvallender kenmerk, en daarom is m.i. de naam „roodhalstangara” t.g.v. de opvallend rode kraagvormige halsvlek een betere keuze. Misschien kan men ook de veel gebruikte Engelse naam „prachttangara” gebruiken. De reeds vermelde Nederlandse naam „blauwkoptangara” (afgekeken uit de Duitse literatuur?) is beslist goed gekozen, maar men kan die te gemakkelijk verwarren met blauwkoptangara.

In zijn verspreidingsgebied in Brazilië wordt deze tangara door de Portugees sprekende bevolking *soldadinho*, *saira*, *saí militar* en *saí de bando* genoemd. *Saí* (uitgesproken *sa-i*, met de klemtoon op de *i*-klank), is de algemene Braziliaanse naam voor tangara. Men spreekt bijv. van: *saí de sete côres* (of zevenkleurentangara, d.i. de driekleurentangara, *T. seledon*), *saí verder* (of groene tangara, d.i. de oranjeborsttangara, *T. desmaresti*), *saí amarelo* (of gele tangara, d.l. de Isabeltangara, *T. cayana*). De plaatselijke bevolking gebruikt ook de algemene naam „*saira*” (uitgesproken: *sa-i-ra*, met de klemtoon op de laatste lettergreep), voor vele soorten tangara's, o.a. voor Isabeltangara's (*T. cayana*), driekleurentangara's (*T. seledon*), en zwartrugtangara's (*T. peruviana*). „*Soldadinho*” is het kleinwoord voor „*soldado*” en betekent: het soldaatje, maar ook de naam „*saí militar*” (militaire tangara), wat ermee te maken heeft. De reden waarom juist de weinig krijgshaftig uitzienende roodhalstangara deze namen gekregen heeft, is niet erg duidelijk. De laatste naam: „*saí de bando*” betekent eigenlijk: de tangara uit de vogelzwermen. De roodhalstangara komt namelijk regelmatig voor in gemengde zwermen van vruchten- en insektenetende vogelsoorten, o.a. te zamen met de driekleurentangara (*T. seledon*).

De ondersoort *T. cyanocephala cyanocephala* komt ook voor in de provincie *Misiones* in Argentinië. In dit Spaans sprekende gebied noemt men deze tangarasoort *tangara verde y roja*, d.i. de groen-(en) rode tangara. De roodhals- of prachttangara telt 3 ondersoorten: *T. c. cyanocephala*, *corallina* en *caerensis*. De lengte van alle ondersoorten bedraagt ongeveer 12 tot 12,5 cm, terwijl de vleugel- en staartlengte resp. variëren tussen 60 en 69 mm en 41 en 50 mm. De lengte van de snavel bedraagt ongeveer 10 mm.

De eerste ondersoort *T. cyanocephala cyanocephala* (Eng. *red-necked tanager*) heeft een helder grasgroene boven- en onderzijde. De kin, het voorhoofd en de bovenrug zijn zwart, en de bovenkop (of kruin), het achterhoofd en de keel zijn blauw. Een brede band in de

Ussel

De

nek en over de zijkanten van de kop en de hals is scharlakenrood. Dezelfde smalle, rode band scheidt de zwarte kin van de blauwe keel. De staart- en de vleugelveren zijn zwart met groene randjes, terwijl de middelste vleugeldekenen zwart zijn met een zacht oranje-kleurig dwarsstreepje over de uiteinden. De onderzijde van de vleugels en de staart is asgrauw en de okselveren zijn wit. De snavel is zwart, terwijl de poten donkerbruin en de ogen bruin zijn. Het popje lijkt op het mannetje, maar de kleuren zijn minder zuiver en de zwarte bovenrug heeft een groenachtige aanslag. Een kleurentekening van deze ondersoort werd door H. Heinzel getekend voor de omslag van het Belgische maandblad „De Vogelwereld” (nr. 8, 1971). De kleuren van de staartveren en van de keel zijn echter op die tekening minder goed weergegeven.

Deze ondersoort komt voor in Zuidoost-Brazilië, vanaf de staat Espírito Santo tot in de staat Rio Grande do Sul, en de aangrenzende delen van de provincie Misiones in Argentinië. Deze roodhalstangara wordt vooral aangetroffen in de beboste gedeelten van het woongebied, maar ze zijn minder algemeen verspreid dan de driekleurige tangara (*T. seledon*). Ze komen nu en dan voor in gemengde zwermen van insekten- en vruchtenetende vogelsoorten, waarin men ze dadelijk kan herkennen aan hun rode halskleur. De tweede ondersoort is *T. cyanocephala corallina* (Eng. Northern red-necked tanager). Deze ondersoort lijkt zeer goed op de voorgaande ondersoort, maar is duidelijk kleiner. De kraagvormige halsvlek is uitgebreider en helder scharlakenrood i.p.v. diep scharlakenrood gekleurd. Verder is de gele schouderband smaller en de gehele onderzijde is geler. Deze ondersoort leeft in Oost-Brazilië, vanaf de staat Bahia tot aan de staat Pernambuco. De ingevoerde roodhalstangara's behoren meestal tot deze ondersoort, en ook de vogel op de kleurenfoto behoort waarschijnlijk tot deze ondersoort, alhoewel de slechte toestand van zijn verenpak een duidelijke ondersoortbepaling niet toelaat. In 1905 werden deze roodhalstangara's voor het eerst ingevoerd door de Berlijnse Zoo, en sedert zijn ze reeds een drietal keren door ervaren liefhebbers gekweekt.

De derde ondersoort is *T. cyanocephala cearensis* (Eng. Ceará red-necked tanager). Deze ondersoort verschilt van de andere ondersoorten door het meer purperkleurige voorhoofd, een zwartachtige bovenborst en de helderblauwe uiteinden aan de lange stuitveren. Ook de poppen en de jonge vogels hebben deze hemelsblauwe onderrug. Deze ondersoort komt voor in Noordoost-Brazilië, in de staat Ceará.

In zijn natuurlijke omgeving verkiest de rood-

halstangara de randen en de boomtoppen van het oerwoud. Hij heeft een „nomadische” levenswijze, dat wil zeggen, hij zwerft rond op zoek naar voedsel, dat uit allerlei vruchten en insekten bestaat, zoals bij alle Calliste-soorten trouwens. Te zamen met de oranjaborsttangara (*T. desmaresti*) en de bruinbuikorganist (*Euphonia pectoralis*) vormen ze soms kleine, gemengde vluchtjes, die dan aangroeien tot grotere gemengde vluchten, waarin ook andere tangara's (o.a. de Thraupis- en Tachyphonus-soorten) en minder bekende tangara's en andere vruchten- en insektenetende vogelsoorten voorkomen.

De roodhalstangara wordt weinig ingevoerd, en slechts éénmaal heb ikzelf deze Calliste-soort kunnen bewonderen. „Volière-ervaringen” met deze soort heb ik dan ook niet, maar uit de literatuur en uit de ervaringen van andere liefhebbers mag men afleiden dat deze soort zich niet onderscheidt van de andere tangarasoorten, wat betreft zijn gedrag in de volière en de voedingswijze. Indien men zich een tweetal vogels kan uitzoeken uit een grote zending, kan men de kans op een werkelijk paartje vergroten door aandachtig de mantel, d.i. de bovenrug of het ruggedeelte tussen de vleugels, van de vogels te bekijken: bij een popje zit er meer groen op, terwijl de bovenrug bij een mannetje bijna effen zwart gekleurd is. De mogelijkheid om zich een paartje van deze tangara's aan te schaffen mag men niet laten voorbijgaan, als men tenminste de prijs (die wel aan de hoge kant zal liggen) aankan.

In een overzichtsartikel over „Les Thraupidés” schrijft P. Bertagnolio (Ornithophilie, 1969), dat de acclimatisatie van roodhalstangara's meestal niet erg gemakkelijk verloopt. Maar na een langdurige aanpassing aan onze weersomstandigheden verdragen ze temperaturen tot rond het vriespunt. Na een lang verblijf in de volière neemt bij sommige exemplaren de rode halsvlek een zalmroze kleur aan, en de groene lichaamsdelen krijgen een blauwgroene kleur. Deze kleurveranderingen (vooral van de halsvlek) moeten door het brengen van wat afwisseling in het aangeboden voedsel zeker te vermijden zijn. Desnoods kan men de vogels aan een kunstmatig bijkleurende voersoort wennen. Goed geacclimatiseerde vogels kunnen de liefhebber van „speciale” vogels ook heel wat kweekvreugde brengen. De roodhalstangara werd namelijk reeds gekweekt door A. A. Pearce (Engeland) in 1934 (*Avicultural Magazine*, 1934); door A. Erlanger (V.S.) in 1943 (*Avic. Mag.*, 1943) en door mrs. K. M. Scamell (Engeland) in 1967 (*Foreign Birds*, 1968).

A. A. Pearce kweekte deze tangarasoort voor de eerste keer in 1934. Het paartje roodhalstangara's was ondergebracht in een grote

kooi van 100 x 40 cm x 40 cm hoog, te zamen met een paartje blauwe honingzuigers (*Cyanerpes cyaneus*). De jongen, die verschenen na een broedtijd van 14 dagen, waren bijna kaal en hadden een oranje huidkleur. Tijdens het grootbrengen werd één der jongen levenloos buiten het nest gevonden. Nadat de honingzuigers waren verwijderd, werd het andere jong door beide ouders goed grootgebracht. Dit jong verliet het nest na een nestperiode van ongeveer 2 weken.

A. Erlanger (een bekend vogelliefhebber in de V.S.), kwam in 1942 in het bezit van een tweetal roodhalstangara's, die door de beroemde ornitholoog en „aviculturist" J. Delacour voor hem waren uitgezocht als zijnde een echt paartje. Ze werden ondergebracht in een grote, beplante voliëre (4,50 x 15 m en verdeeld in een binnen- en buitenvlucht), die reeds bewoond was door o.a. allerlei soorten prachtvinken, enkele Calliste-tangara's, honigvogels en een paartje kapoetsensijzen. De tangara's en andere zachtvoereters kregen een soort weekvoer met fijn gemaakt gekookt ei, zoete aardappelen, geraspte wortelen, onrijpe maïskolven, insecten, gekookte gewone aardappelen, appelen, bananen, druiven, sinaasappelen en allerlei soorten bessen. In de zomer van 1943 kozen de roodhalstangara's een verlaten, bijna afgewerkt nest van de kapoetsensijzen uit, om er 2 eitjes in te leggen. De kleur van de eitjes was grijsachtig wit, dichtbezaaid met roodbruine vlekjes. Het legsel werd alleen door het popje bebroed en uit de eitjes werden met een tussentijd van 4 dagen (d.i. abnormaal voor een tangara-broedsel), 2 jongen geboren. Het kleinste jong werd slecht gevoerd en stierf. Het overblijvende jong werd vooral gevoerd met wormpjes, kleine vliegjes, meelwormpjes, maden, druiven en blauwe bosbessen. Als de oudervogels bij het nest waren om te voeren, was het nestjong opvallend zwijgzaam en men kon moeilijk van enig gebedel om voer spreken. Het jong stierf echter een paar dagen na het uitvliegen, nadat het door de kapoetsensijzen volgepropt was met distelzaad.

Uit een tweede broedsel van 2 eitjes werden opnieuw 2 jongen geboren. Tijdens de nestperiode stierf het zwakste jong weer, en slechts 1 jong verliet na ongeveer 3 weken het nest. Het jeugdkleed had een bruingrijze grondkleur, terwijl de kop reeds een blauwachtige schijn had. De karakteristieke oranjegele vleugelbanden waren reeds zwak zichtbaar. De oudervogels overnachtten dicht bij hun jong, dat na ongeveer 3 weken zelfstandig was. Na ongeveer 8 maanden droeg de jonge vogel reeds het volwassen verenkleed, met uitzondering van de nog bruinblauw gevlekte bovenkop.

Mrs. K. M. Scamell, de befaamde Britse ama-

teur-ornithologe, kreeg in 1966 een paartje roodhalstangara's als geschenk bij een bezoek van dr. Ph. Béraut (Rio de Janeiro, Brazilië). Het paartje, dat in Brazilië reeds enige tijd in een voliëre had gezeten, werd ondergebracht in een kleine binnenvoliëre en een aansluitende beplante buitenvoliëre met een oppervlakte van 1,25 x 3 m en een hoogte van 2,85 m. Hun voornaamste voedsel was een mengsel van 1/3 fijn gemaakt runderhart, 1/3 fijngeraspte wortelen en 1/3 tarwebloem. Als vruchten werden appelen, peren en druiven gegeven. Reeds in de herfst van 1966 vlogen de tangara's met allerlei droge bladeren en onkruid rond, maar tot een broedpoging kwam het niet. In de vroege lente van 1967 kozen de roodhalstangara's, na wat getwijfel tussen de verschillende nestgelegenheden in binnen- en buitenvoliëre, een halfopen nestkastje in de buitenvoliëre, waarin ze met droge, fijne grassprietjes en stukjes onkruid een diep, komvormig nestje bouwden (geen droge bladeren). Op 29, 30 en 31 mei werd een broedsel van 3 eitjes gelegd, nadat eerst reeds een eitje op de bodem van de voliëre werd gevonden. Na 12 of 13 dagen werden 3 jongen geboren, die gevoerd werden met geweekte zoete cake, vruchten, het bovenvermelde zachtvoer en maden. Na 15 of 16 dagen vlogen de 3 jongen uit, en ze werden om wille van het slechte weer onmiddellijk met de oudervogels opgesloten in de binnenvoliëre. Na een paar dagen mocht de tangarafamilie terug in de buitenvoliëre, waar de jonge vogels samenbleven en door de oudervogels gevoerd werden tot ongeveer 25 dagen na het verlaten van het nest. Toen begonnen de oude tangara's weer met nestmateriaal rond te slepen en verjaagden ze hun jongen, die daarom werden afgezonderd. Ook na het verwijderen van de jongen bleven de oudervogels met nestmateriaal rondvliegen, maar tot een nieuwe broedpoging kwam het niet meer. De jonge vogels groeiden uit tot 2 mannetjes en 1 popje.

Volgens mrs. Scamell bieden roodhalstangara's goed weerstand aan koude, maar niet aan regen. Gedurende zachte winterdagen mogen ze ook in de buitenvoliëre overnachten.

In het verloop van beide kweekgevallen valt op dat de paartjes blijkbaar problemen hadden bij het uitzoeken van een geschikte nestgelegenheid. Misschien verkozen ze een natuurlijk nest te bouwen en hadden ze daartoe niet de gelegenheid. Men doet er dus goed aan om bij eventuele pogingen om te gaan nestelen de keuze van nestgelegenheid liefst zo uitgebreid mogelijk te houden. Maar uit deze kweekresultaten blijkt wel dat de ware liefhebber aan de beschreven tangarasoort blijkbaar heel wat plezier kan beleven.

Agapornis liliana
foto's: Horst Müller

KLEURVORMING EN MUTATIES

BIJ
DE AGAPORNIDEN
EN NEOPHEMA'S.
BASTAARDERING
MET DE
AGAPORNIDEN
ONDERLING

Agapornis neophema

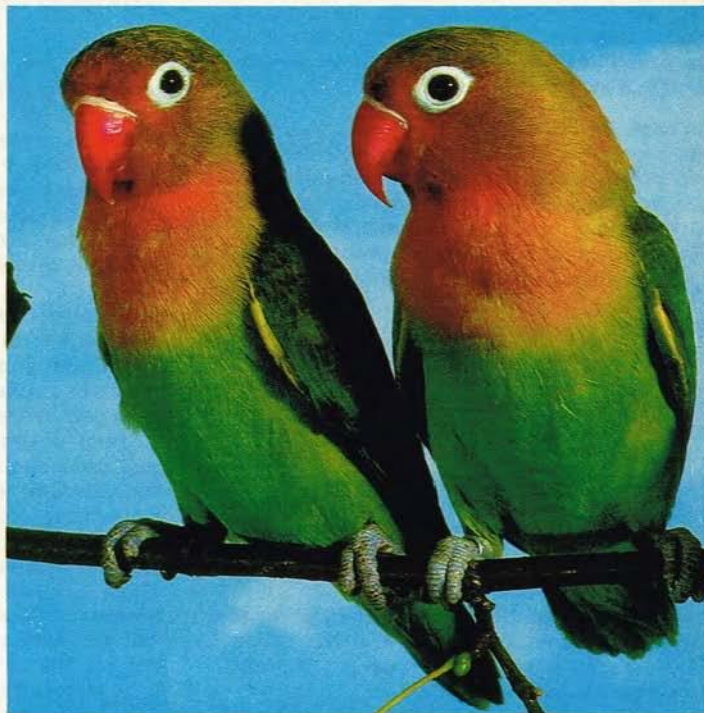
Ussel

De

Agapornis nigrigenis

Met zeer grote waarschijnlijkheid kunnen we aannemen dat de bastaarden van de personata, fisheri, nigrigenis en liliana onderling of teruggepaard op één van de ouders vruchtbaar zijn. Deze vier ondersoorten zijn zó nauw aan elkaar verwant, dat onderlinge vruchtbaarheid nauwelijks verwondering kan wekken. Bij het microscopisch onderzoek van de vederstructuur kwam die nauwe verwantschap al naar voren, en diverse kweekresultaten hebben dit nog eens extra bevestigd. De verwantschap tussen de groep personata's (dus de vier bovengenoemde, alle met een witte oogring) en de overige ondersoorten ligt verder uiteen, en vruchtbare bastaarden tussen deze en de personatagroep is een grote onwaarschijnlijkheid. De heer De Graaf uit Roosendaal heeft enkele jaren geëxperimenteerd met de bastaarden van blauwe personata x rosei-coli, zonder succes echter. Eieren in overvloed, maar alle onbevruucht. Bestuderen we nu de personatagroep op kleur en tekening, dan zullen we moeten inzien dat bastaardering onderling nauwelijks nieuwe kleur- en tekeningpatronen zal opleveren. Het doel van bewuste bastaardering zal het scheppen van nieuwe kleur- en tekeningpatronen zijn, in de zin van dit doel is bastaardering van de personatagroep onderling zinloos. In plaats van nieuwe kleur- en tekeningpatronen, krijgen we een teruggang van kleur en tekening zonder iets nieuws te scheppen. Dikwijls wordt dan nog met deze

Agapornis fisheri

Ussel

De

bastaarden doorgekweekt, en de F2's en F3's gaan dan door als zuivere wildvormen, wat ze in wezen niet meer zijn, en kleine kleurafwijkingen tonen.

In het kort gezegd: bastaarderding van de wildvormen van de personatagroep onderling is schadelijk voor de opbouw van een goede, raszuivere personatastem. Zolang we ons nog kunnen verzekeren van verse importexemplaren is dat nog niet zo'n grote ramp, maar als deze kraan ook dichtgedraaid wordt, kunnen we wel van een ramp spreken. **Het kweken en verbeteren van de zuivere wildvorm moeten we primair stellen.**

Persoonlijk zie ik iedere fisheri op een keuring met grote achterdocht; het allereerste waarnaar ik kijk, is of het soms een F2 of F3 kan zijn. Dit is dikwijls moeilijk te beoordelen, de kopkleur is vooral bij een F2 iets donkerder en de stuitkleur iets grijziger violet.

Het advies luidt dan ook: **Bastardeer niet met de agaporniden onderling.**

Concentreer u op de verbetering van de wildvorm, beter formaat, betere kleur en goed type.

Bastarderding heeft alleen zin als we daarmee een bepaald doel kunnen bereiken, bijv. het overbrengen van kleurmutaties van de ene soort in de andere, om nu maar ineens man en paard te noemen: kweek de blauwen en de pastefactor van de ag. personata in de fisheri, in de nigrigenis en in de liliana.

We zijn in het bezit van de blauwe en de personata, we weten dat de bastaarden vruchtbaar zijn, dus moet het mogelijk zijn zowel de blauw- als de pastefactor van de personata in de fisheri (en de andere uit de personatagroep) te kweken.

Dit heeft zin

Het wegvallen van het gele carotenoïde is een defect in het factorenbezit van de vogel, ditzelfde is het geval met de reductiefactor voor het melanine (pastel). Deze erfelijke defecten zijn niet gebonden aan een vogelsoort, dergelijke defecten komen in vele vogelsoorten voor.

Gezien de nauwe verwantschap van de personatagroep kunnen we gerust aannemen dat de locatie van deze erfelijke factoren voor de gehele groep gelijk is, met andere woorden: de defecte blauwfactor van de personata vindt zijn niet veranderd wildallele op dezelfde plaats in de overeenkomende chromosoom van de fisheri en vererft evenals bij de personata recessief t.o.v. het wildallele. Het kweekschema is a.h.v.

1ste jaar

Blauwe personata x wildvorm fisheri of wildvorm fisheri x blauwe personata. Het maakt geen verschil wat de man of de pop is, daar deze factor autosomaal vererft.

Alle F1's uit deze paringen zien eruit als donker gekleurde groene fisheri's, maar alle F1's bezitten in zich verborgen de blauwfactor, ze zijn dus blauw verervend (split).

2e jaar

Nu voeren we de paring man F1 x wildvorm fisheri uit. Daar alle F1's split voor blauw zijn, zullen 50% van de uit deze paring gekweekte F2's de blauwfactor split bezitten, maar de overige 50% bezitten de blauwfactor totaal niet. Deze laatste zijn waardeloos voor de verdere kweek van blauwe fisheri's. De narigheid is echter dat er uiterlijk geen verschil te zien is tussen de F2 met en zonder blauwfactor. Het is aan te bevelen een man F1 te gebruiken en niet een pop F1, daar de mogelijkheid van onvruchtbaarheid bij poppen veel hoger ligt dan bij mannen. Natuurlijk had u in dit 2de jaar blauwe F2's kunnen kweken, maar dan had u de split F1 terug moeten paren aan de blauwe personata, met als resultaat 50% blauwe F2's, maar deze F2's zouden dan het tekeningpatroon van de personata's tonen en dat is **niet** de bedoeling, we willen immers blauwe fisheri's kweken?

Ook de paring F1 x F1 is af te raden, ten eerste is het de vraag of de paring van F1's onderling vruchtbaar is, en ten tweede hadden we wel een percentage van 25% blauwe F2's kunnen verwachten, maar deze F2's hadden ook te veel van het tekeningpatroon van de personata bezeten.

De paring F1 x wildvorm fisheri is de enige juiste paring voor het 2de jaar.

3de jaar

Nu voeren we de paring F2 x F2 uit, met als verwachting 25% zuiver groene, 50% groen/blauwe en 25% blauwe fisheri's. De grote narigheid is echter dat we bij de F2's niet kunnen zien welke wel en welke niet de blauwfactor bezit. Hebben we pech en paren we F2 met de blauwfactor x F2 zonder blauwfactor, dan zijn de verwachtingen 50% F3 met split blauwfactor en 50% zuiver groene F3.

De blauwe F3's die u dit jaar dus kweekt, bezitten geheel het tekeningpatroon van de fisheri, de koppen moeten zuiver wit zijn, maar het zal best mogelijk zijn dat door het personata-melanine de kopkleur nog lichtgrijs is. Hebt u eenmaal zo'n blauwe F3 fisheri, paar deze dan in het 4de jaar weer terug op een wildvorm fisheri, alle jongen daaruit zijn groen/blauwe fisheri's. Deze teruggespaard op de blauwe F3 of onderling gepaard geven weer een percentage blauwe fisheri's. Op die manier kweken we geheel de personata-ken- tekenen uit de vogels.

Wat we hierboven omschreven hebben, kunnen we ook met de pastefactor doen, zowel in de fisheri, de nigrigenis en de liliana.

WIRIKA

ELSCHOTSCHEWEG 5 - SCHIJNDEL (NED.) - TEL. 04104-2355

Wij bieden U vrijblijvend aan:

Napoleons	fl.	7,— p.p.	Saffraanvinken groot	20,— p.st.
Zilver- en loodbekjes		7,— p.p.	Zwartkop timalies	50,— p.st.
Bandvinken		7,75 p.p.	Palm Tangara's	40,— p.st.
Ekstertjes		7,75 p.p.	Himalaya Sijsjes	20,— p.st.
Vuurvinken		9,50 p.p.	Angola Roodbekwevers	11,— p.p.
Goudmussen		9,— p.p.	Shama Lijsters	65,— p.st.
Blauwfazantjes		9,— p.p.	Bladvogels	50,— p.st.
Oranjeakakjes		9,— p.p.	Blauwvleugel Bladvogels	60,— p.st.
Goudbuikjes		10,50 p.p.	Grote Groene Bladvogels	70,— p.st.
Mozambique Sijsjes		12,— p.p.	Fairy Bluebirds	100,— p.p.
Edelzangers		12,— p.p.	Chinese Spotlijster	45,— p.st.
Geelbuik astrilde		15,— p.p.	Witkuifgaaien	45,— p.st.
Geelstuit Edelzangers		15,— p.st.	Jala merels	30,— p.st.
Dubbele Mozambiquesijsjes		15,— p.st.	Surinaamse Glansmerels	20,— p.st.
Staalvinken		9,— p.p.	Purperkopgaaien	100,— p.st.
Dominicaï Wida's		13,50 p.p.	Afrikaanse Glansmerels	20,— p.st.
Oost Afrikaanse Blauwfazantjes		11,— p.p.	Purper Glansmerels	25,— p.st.
Diucavinken		22,50 p.st.	Geelkoptropialen	20,— p.st.
Geelschouder Wida's		20,— p.st.	Driekleur Glansspreeuw	65,— p.st.
Geelnek Wida's		32,50 p.p.	Boliviaanse Kardinaaltjes	20,— p.st.
Konings Wida's		32,50 p.p.	Rode Kroonvinken	20,— p.st.
Groene Tjigervinken		27,50 p.p.	Kaneelpaapjes	20,— p.p.
Tjigervinken		9,— p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
Muskaatvinken		8,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Driekleurnonnen		8,50 p.p.	Bruinkoportelanelen	7,50 p.st.
Witkop- en Zwartkopnonnen		9,— p.p.	Zwartkoportelanelen	12,50 p.st.
Blauwrijze roodstaartjes		10,— p.p.	Kala Bulbuls	17,50 p.st.
St. Helena fazantjes		15,— p.p.	Roodoorbulbuls	22,50 p.st.
Dubbele goudbuikjes		14,— p.p.	Witoorbulbuls	22,50 p.st.
Angola blauwfazantjes		15,— p.p.	Oever Mynahs	17,50 p.st.
Roodkop amadines		25,— p.p.	Herten Mynahs	22,50 p.st.
Grenadine Wevers (op kleur)		25,— p.p.	Pagoda Merels	17,50 p.st.
Zambia Wevers		22,50 p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st.
Pigmeë duifjes		35,— p.p.	Indigovinken	17,50 p.st.
Rode steenduijjes		35,— p.p.	Lazulivinken	20,— p.st.
Diamantduifjes		20,— p.p.	Regenboog vinken (op kleur)	17,50 p.st.
Zilverdiamantduifjes		40,— p.p.	Mexikaanse kernbijters	22,50 p.st.
Zwartmaskerduifjes		22,50 p.p.	Mexikaanse nonpareils	22,50 p.st.
Zebra-duifjes		40,— p.p.	Blauwe bisschoppen	25,— p.st.
Geelsnavel Peruduijjes		45,— p.p.	Roodkuifkardinalen	22,50 p.st.
Groenvleugelduiven		60,— p.p.	Grasparkieten	10,— p.p.
Senegalduiven		30,— p.p.	Regenboogparkieten	25,— p.p.
Staalvlektuiven		30,— p.p.	Muisparkieten	45,— p.p.
Chinese kwartels		12,50 p.p.	Agapornis Personata	65,— p.p.
Witte Japanse kwartels		25,— p.p.	Agapornis Fisher's	60,— p.p.
Regen kwartels		20,— p.p.	Agapornis Rosecollies	45,— p.p.
Rodebos kwartels		22,50 p.p.	Alexander parkieten	150,— p.p.
Californische kuifkwartels		50,— p.p.	Goudvoorhoofd-parkieten	65,— p.p.
Japanse Kwartels		17,50 p.p.	Edelparkieten	70,— p.p.
Francoline kwartels		22,50 p.p.	Rode lorries	300,— p.p.
Zilver Chinese kwartels		25,— p.p.	Pruimkop parkieten	70,— p.p.
Veeleurenvinken		20,— p.st.	Roseborst Baardparkieten	70,— p.p.
Mexikaanse goudvinken		20,— p.st.	Geelvoorhoofd Amazone	
Himalaya putters		30,— p.st.	papegaaien, vanaf	175,— p.st.
Witborstrallen (lev. mei)		50,— p.p.	Grijze roodstaart papegaaien	200,— p.st.
Grijze Zebra-vinken		10,— p.p.	Rode kardinalen	25,— p.st.
Witte Zebra-vinken		12,— p.p.	Groene kardinalen	35,— p.st.
Beige Zebra-vinken		11,— p.p.	Deensbonte-, Albino-, en	
Masker Zebra-vinken		14,— p.p.	Lutino parkieten	12,— p.p.
Zilvervleugel Zebra-vinken		14,— p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Japanse Meeuw-tjes		9,— p.p.	Nandaya parkieten	60,— p.p.
Brillevogels		25,— p.p.	Taranta parkieten	60,— p.p.
Brillevogels groot		35,— p.p.	Bruinoorparkieten	70,— p.p.
Japanse nachtegale (man)		25,— p.st.	Oranjevleugelparkieten	60,— p.p.
Japanse nachtegale (pop)		15,— p.st.	Kanarievleugelparkieten	55,— p.p.
Zilveroornachttegale		45,— p.st.	Geelmantellorries	300,— p.p.
Blauwvleugelnachttegale		40,— p.st.	Forsten lorries	250,— p.p.
Rijstvogels		10,— p.p.	Halsband parkieten	35,— p.p.
Witte Rijstvogels		50,— p.p.	Bonte boertjes	60,— p.p.
Saffraanvinken klein		20,— p.p.		

TEVENS BIEDEN WIJ U AAN EEN GROTE COLLECTIE TROPISCHE VISSEN, PLANTEN EN AQUARIUM BENODIGDHEDEN. BRENG VRIJBLIJVEND EEN BEZOEK AAN ONZE MAGAZIJNEN.

Conditie: niet franco, rembours. Min. order f 20,—. Verpakking f 2,— per kistje. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 6 uur. Zondags t/m 26 aug. tot 15.30 uur. In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop.

Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstr. 2, van 9.30 uur tot 2 uur, 17 maart, 7 april, 28 april, 19 mei en 9 juni.

Spijkenisse: Verenigingsgebouw „Het Contact“, Vredelhofstr. 14, van 9.30 uur tot 2 uur, 24 maart, 14 april, 5 mei, 26 mei en 16 juni.

Schagen: Café de Posthoorn, Markt 20, van 10 uur tot 2 uur, 31 maart, 21 april, 12 mei en 2 juni.

„WIRIKA“ - Elschotseweg 15, Schijndel - Telefoon 04104-2355.

TROPISCHE VOGELS

TROPISCHE PLANTEN

TROPISCHE VISSEN

Wissel

De

Buxus sempervirens

Een ouderwetse heester, die we in het algemeen nog maar weinig aantreffen. Vroeger zagen we ze nogal eens in voortuinen, en ze waren dan vaak in bepaalde vormen en figuren gesnoeid.

Het is een groen blijvende struik; de bladeren zijn klein, aan de rand wat omgebogen, kort gesteeld en tegenoverstaand.

De groei is traag, stoelt wel gemakkelijk uit en kan, zoals u wellicht begrepen zult hebben, gesnoeid worden. Verlangt een droge, zonnige plaats, maar verdraagt ook heel goed schaduw. De voorkeur gaat uit naar een stevige standplaats in een kalkrijke bodem.

Een uitermate geschikte heester om in de volière te planten. De blaadjes heten overigens wel giftig te zijn, maar als u geen „knagers” in de volière hebt, hoeft u niets te vrezen. Zelf heb ik al jaren een palmboompje in mijn vogelverblijf (zie foto) en nog nimmer

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE PALMBOOMPJE

daarvan enig nadeel ondervonden. De vogels scharrelen graag door de struik en voelen zich onder het altijd groene dak wel beschermd. Meermalen wordt in de struik genesteld.

Het palmboompje wordt geleverd met kluit; men moet er dus voorzichtig mee omgaan en vooral in het begin ruim water geven.

Floravi

DE STANDAARD GRASPARKIET

De recessief bonte

Tot heden kennen wij slechts een variëteit recessief bonte, en wel Deensbont. Gecreëerd, zoals de naam ons duidelijk maakt, in Denemarken.

De maker of kweker van deze variëteit heeft m.i. een goede smaak gehad, want Deensbonte, mits goed getekend, zijn verrukkelijk mooie vogels, vooral het geel in de serie goede groene vogels is diep en warm, zodat hier niet veel meer aan te veranderen valt. Evenals de dominante Hollandsbonte en klaarpen, zijn er nog maar zeer weinig behoorlijke dominante Deensbonte vogels, zodat hier speciaal kweek voor de ware doorzetter beslist lonend is.

A. B. J. Braam

Het bontpatroon, type en vooral het formaat schreeuwen om verbetering, maar het schijnt dat niemand van de parkietenliefhebbers de moed heeft om er aan te beginnen. Of zijn er toch al liefhebbers bezig??

Laat eens iets van U horen als U problemen heeft, gaarne zullen wij met U trachten deze op te lossen.

Alvorens wij voor de doorzetters de ons best lijkende kweekaanwijzingen zullen geven, eerst even de eisen zoals de standaard deze verlangt.

Kop en bovenlichaam: diep, egaal warm goudgeel, of helderwit.

Onderlichaam, met name onderborst, buik, broek, onderrug, boven- en onderstuit gepig-

menteerd in de bestaande kleuren.

De kleur op onderborst zo strak mogelijk gescheiden van het goudgeel resp. wit, zodat deze een strakke lijn vormt.

Kop-, wang- en manteltekening zoveel mogelijk onderbroken.

Spots en wangvlekken mogen wel gedeeltelijk of niet aanwezig zijn, voor zover aanwezig van zilverwit tot de bestaande kleuren.

Deensbonte grasparkiet

foto: W. H. D. Spijker

De vleugelgolftekening zoveel mogelijk onderbroken, zodat deze op apart staande golfjes lijken, deze mogen echter niet méér aanwezig zijn dan maximaal 20% van het totale vleugeloppervlak.

Vleugel- en staartpennen mogen licht of donker zijn, een combinatie van beide is het mooist en heeft bij gelijk gewaardeerde vogels voorrang.

Ogen: donker pruimrood, **zonder** witte ring om de iris.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbaar kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

Washuid of neusdoppen: glimmend rose bij de mannen en matbruin bij de poppen.

Poten: vleeskleurig en snavel licht hoornkleurig, zoals bij de ino's.

Formaat en type gelijk de normale vogels.

Vooraleer men met verbetering begint van het bontpatroon van de bestaande Deensbonte, moet men eerst trachten het type en formaat op te voeren. Dit kan door ze te koppelen aan goed getypeerde forse normale. De nakomelingen van Deensbont x normaal zijn alle normaal, doch split voor Deensbont, idem de nakomelingen van normaal x Deensbont.

Deze splitvogels onderling gekoppeld geven U 25% Deensbont, 25% normale, en 50% normale split voor Deensbont nakomelingen. Split Deensbont x normaal of andersom geven 50% normale en 50% normale split voor Deensbont nakomelingen.

Split Deensbont x Deensbont geven 50% Deensbonte en 50% normale split voor Deensbonte nakomelingen.

Deensbont x Deensbont geven 100% Deensbonte nakomelingen.

Koppeling een, dus split x split, lijkt mij de eerste twee jaar het beste, daarna kan ook koppeling drie, split x Deensbont, toegepast worden.

Alleen als de verkregen Deensbonte hun vereiste formaat en type hebben, en hun bontpatroon behoorlijk is, kan men Deensbont x Deensbont proberen.

Voor het verkrijgen van het vereiste bontpatroon is selectie en nog eens selectie nodig. Men doet er goed aan de boven vermelde eisen van het bontpatroon goed in het hoofd te prenten, dit zal U zeer goed van pas komen bij de selectie.

Ik wacht met spanning op de eerste behoorlijke Deensbonte op de shows, veel succes! Apropos! Heeft U al eens gedacht om een andere variëteit recessief bont te creëren uit de mis getekende Deensbonte? Tracht een eigen bedachte tekening vast te leggen in het nageslacht; die mogelijkheid is er en ook dat is liefhebberij.

VOGELVRIENDEN OPGELET!

Wij bieden u regelmatig te koop aan honderden vogels uit diverse werelddelen, zowel tropische als div. parkietsoorten, duiven, kwartels, enz. Daar wij ook van u alle overtollige vogels kopen, verandert onze sortering dagelijks. Komt u bij ons eens vrijblijvend binnenwandelen, het verplicht u tot niets, ook op zondag. In- en verkoop alleen na telefonische afspraak.

Vogelhandel De Vogelenhof

C. v. d. Fliert - Plataanlaan 10
Scherpenzeel (Gld.) - Tel. 03497 - 1830

K. A. Veen

Het prille begin van nieuw leven kondigde zich al vroeg in het voorjaar van 1971 aan bij het paartje splendidids; vier eieren waren het resultaat van hun beider inspanning, constateerde ik op zekere dag. Een vijfde ei zou zelfs — zo dacht ik bij de inspectie — wel in het verschiet liggen, want de pop vertoonde nog een zekere bolling boven de stuit¹⁾

Toen ik echter de volgende avond in de volières kwam, vond ik de pop zittend in een hoekje op de grond, niet in staat om te vliegen of zelfs maar te staan.

Zelfs de meest ervaren kweker zou in een dergelijk geval aan legnood denken. Zo ook ik. Dus bracht ik de ziekenkooi in gereedheid, waarin de pop op verhaal zou kunnen komen. Het broedsel zou ik moeten afschrijven.

Bij nader onderzoek bleek me, dat een vleugel en een pootje van de pop tekenen van verlamming vertoonden.

Ik vreesde dan ook het ergste, hoewel het voedsel goed werd opgenomen.

Na een verblijf van veertien dagen in de ziekenboeg knapte de pop echter zienderogen op en begon ze al weer door de kooi te trippelen; na een maand was de toestand zelfs zodanig dat er voor een verder verblijf in de ziekenkooi geen aanleiding meer was en daarom plaatste ik de pop in een grotere kooi.

KWEKEN MET EEN INVALIDE SPLENDID

Vliegen zou ze nooit meer doen; de vleugel hing nog steeds slap langs zij.

Beseffend dat de pop haar verdere leven als invalide zou slijten nam ik enkele speciale maatregelen om haar dat leven zo aangenaam mogelijk te doen zijn. (Ik dacht er niet aan om — zoals in dergelijke gevallen wel voorkomt — maar afstand te doen van de nu onproductieve vogel!).

Zoals op bovenstaande foto is te zien plaatste ik (begin april 1972) in een aparte volière wat trapjes van gaas en een aantal klimstokken laag bij de grond; dezelfde voorzieningen werden ook in het nachthok aangebracht.

Het bleek me al gauw dat de pop zich wonderwel in haar lot schikte en zich zelfs op haar gemak voelde; om haar wat gezelschap te bezorgen plaatste ik een mooie overjarige man bij haar.

Na een dag of veertien zag ik tot mijn verbazing, dat deze man de invalide pop voerde! Dat was voor mij aanleiding om het nieuw gevonden geluk aan te wakkeren door middel van een nestblok: het nestblok vervaardigde ik uit een in het bos gevonden holle boomstronk. Deze stronk werd voorzien van een vlieggat op ca. 50 cm van de grond en een holte van 18 x 40 cm; het bovenstuk maakte ik draaibaar.

¹⁾ voor de beginners: een vrijwel zekere aanwijzing dat er nog een eitje op komst is.

Het geheel werd in de buitenvolière op de grond geplaatst, nadat ik aan de binnenkant van het blok nog een trapje had gemaakt van gaas.

Toen ik op een morgen de beide vogels in de buitenvolière liet, deed het me goed te zien, dat het nestblok meteen werd geïnspiceerd, zowel van buiten als van binnen.

Kennelijk was het onderzoek bevredigend, want na ongeveer een week lag er een eitje in het blok!

In totaal werden er 5 eitjes gelegd, waarvan er — zo bleek me na 7 dagen — 3 bevrucht waren. Na 20 dagen kwamen de 3 bevruchte eitjes dan ook uit.

De pop voerde de jongen uitstekend en op het moment dat ik dit verhaal neerschrijf, zitten de jongen goed in de veren en zullen over een week wel uitvliegen.

Uit bovenstaande anekdote kan naar mijn mening de lering worden getrokken, dat men niet in alle gevallen invalide vogels behoeft uit te

schakelen, maar dat met veel geduld en liefde voor de vogel, revalidatie mogelijk is, zodat vele aangename uren kunnen worden beleefd aan „wat leeft en groeit en altijd weer boeit“.²⁾

²⁾ de uitdrukking waarmee dr. Fop I. Brouwer zijn lezingen meestal besluit.

Gevraagd:

Hyacint Ara,
Roodblauwe Ara
of
Blauwgele Ara.

Aanbiedingen:

F. van Welzenes
Smitshoekseweg 198
Rotterdam

VOZANO's VOGELHANDEL

HOOGSTRAAT 203

- VLAARDINGEN (HOLLAND)

- TELEFOON 010-344576

Rode Kardinalen	45,— p.p.	Blauwfazantjes	8,50 p.p.
Dom. Kardinalen	17,50 p.st.	Goudmussen	7,— p.p.
Mantelkardinalen	19,50 p.st.	Diamantduifjes	14,50 p.p.
Roodkuifkardinalen	19,50 p.st.	Chin. dwergkwartels	9,50 p.p.
Mex. nonpareils	45,— p.p.	Chin. dwergkwartels (zilver)	19,50 p.p.
Regenboogvinken	45,— p.p.	Rode druppelastr.	55,— p.p.
Saffraanvinken	22,50 p.p.	Zwartmaskerduifjes	19,50 p.p.
Pelzensaffraanvinken	19,50 p.p.	Spitsstaartamadines	35,— p.p.
Boliviakardinaaltjes	35,— p.p.	Binsenastrilden	45,— p.p.
Calif. kuifkwartels	45,— p.p.	Diamantvinken	50,— p.p.
Witkeelpaapjes	19,50 p.p.	Rode tangara's	65,— p.st.
Argent. kanaries	15,— p.st.	Bl. zwarte tangara's	37,50 p.st.
Napoleons	6,50 p.p.	Veelkleurentangara's	45,— p.st.
Teugelastrilden	10,50 p.p.	Roodbuikvliegenvangers	135,— p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Witkopschamaliesters	65,— p.st.
Goudbukjes	11,50 p.p.	Schamaliesters	57,50 p.st.
Jap. meeuwtjes	7,50 p.p.	Hardwick's bladvogels	55,— p.st.
Tijgervinkjes	8,50 p.p.	Goudvoorhoofdbladvogels	45,— p.st.
Zilverbekjes	6,— p.p.	Bl. vleugelnachtgalen	40,— p.st.
Loodbekjes	6,— p.p.	Zilveroornachtgalen	50,— p.st.
Zebravinken	v.a. 7,50 p.p.	Bl. wangbaardvogels	45,— p.st.
Driekleurnonnen	7,50 p.p.	Dayalijsters	45,— p.st.
Muskaatvinken	7,50 p.p.	Damalijsters	47,50 p.st.
Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Zuidafr. gele brilvogels (Zosterops	
Witkopnonnen	6,50 p.p.	senegalensis andersoni)	32,50 p.p.
Bandvinken	7,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Roodkopamadines	22,50 p.p.	Roodrugparkieten	45,— p.p.
Rijstvogels	9,50 p.p.	Gele roodrugparkieten	90,— p.p.
Witte Rijstvogels	45,— p.p.	Turquoiseparkieten	75,— p.p.
Rode Kroonvinken	35,— p.p.	Bourksparkieten	50,— p.p.
Staalvinken o.k.	8,50 p.p.	Agap. Fischeri	47,50 p.p.
Geelnekparadijswida's	22,50 p.p.	Agap. Personata	57,50 p.p.
Roodschouderwida's	27,50 p.p.	Agap. Roseicollis	37,50 p.p.
Fisherwida's	55,— p.p.	Grijze Roodstaartpapegaaien	v.a. 175,— p.st.
Purpergranaastrilden	75,— p.p.		
Grijze Kroonvinken	12,50 p.st.		
Melba astrilden	40,— p.p.		
Ind. nonpareils	19,50 p.p.		
Edelzangers	9,50 p.p.		
Oogstreepedelzangers	12,50 p.p.		

Verzending rembours.

VRACHT REKENING KOPER

Geopend: ma. t/m za. van 8.30 uur tot 18.00 uur
Wij kopen en rullen ook vogels.

Koolmees

UW TUIN EEN OPEN VOLIÈRE

Toen ik, een jaar of vier terug, met m'n vogel-hobby begon, was het mijn ideaal om over kortere of langere tijd in m'n tuin een fijne volièrre te gaan bouwen.

Het is er niet van gekomen. Ik ben inmiddels de bezitter van een aardige stam pigmentkanaries, plus nog wat tropen; die zijn ondergebracht in eenvoudige, praktische hokken op een grote zolder.

Maar ik ben in de afgelopen jaren totaal van plannen veranderd.

In mijn tuin, ongeveer 6 are groot, komt géén volièrre. Mijn vogels blijven rustig op de zolder, maar mijn tuin verandert steeds meer in een open volièrre. En een fijne hobby dat dit is! Ik kan m'n vogelvrienden best begrijpen, die trots om hun volièrre heen lopen, of die nu tegen een huismuur of een schuurtje is gebouwd, óf dat die vrij in de tuin staat. Ik kan me best begrijpen, dat je je een soort van een grootgrondbezitter voelt, als je, door voor-spoed in de vogelkwekerij, in staat was je hele tuin vol te bouwen met volièrres.

Maar naast m'n vogelhobby heb ik er een tweede bij gekregen; de tuin als open volièrre.

't Was aanvankelijk een groentetuin, met een paar appelbomen en een oude pereboom, waaronder een oud, bouwvallig kippenhok. Die groentekwekerij leverde niet veel op, ook al door die appelbomen. Maar ik ben gek op oude

vruchtbomen. Je kunt ze wel in een paar uur omkappen, maar je moet jaren wachten eer er weer een even grote boom staat. Eén appelboom, midden in de tuin, is gesneuveld, maar ik hoop dat de andere nog een lang leven beschoren is.

Ik heb de grond geëgaliseerd en ben graszaad gaan zaaien. Achter tegen de boomwal van essen en meidoorn heb ik, naast het kippenhok, berken en lijsterbes door elkaar gepoot. Aan de ene kant stonden reeds de twee oude appelbomen; aan de andere kant heb ik een brede rand samengesteld uit een paar lariksen, wat eiken, lijsterbessen, berken en snelgroeiende vogelkers, waartussen nog een paar sparretjes en enige vuilboompjes, die het overigens niet al te best doen.

De vrijgelaten opening in m'n miniatuurbosje is na enkele jaren haast te klein geworden, de oude ligusterheg is verhuisd naar de slootswal tussen een paar wilgen, enige vlierstruiken en een enkele berk. Ik heb varens gepoot, smeerwortel en bereklauw. Af en toe heb ik ook nog eens een handjevol onkruidzaad gezaaid en ik moet u zeggen, dat ik even trots ben op het brokje natuur, dat zich op deze wijze achter mijn huis heeft gevormd, als mijn vrienden op hun prachtige volièrres.

Ik ontdekte, dat er enkele erg fijne boeken

Anne Tseards

over deze hobby te krijgen waren en daar heb ik veel uit opgestoken.

U merkt wel, dat er in dit vogelparadijsje een grote verscheidenheid van bomen en heesters bijeen gebracht is. Ik woon in een bosarme omgeving, op een oude zandrug, waarvan zich ten noorden een uitgebreid zeekele gebied bevindt en ten zuiden een laagveengebied.

De bijeengegaarde boomsoorten komen, behalve de sparren en de lariksen, allemaal in de eigen omgeving voor. Oorspronkelijk is deze zandrug wel een bosgebied geweest. Iemand die op de klei woont, zal, wil hij een aan-de-omgeving-aangepaste bosuin creëren, zich met minder boomsoorten tevreden moeten stellen; de bewoner van een veengebied eveneens, maar daardoor behoeft de zaak niet minder mooi te worden. Met kunst en vliegwerk bijeengebrachte boomsoorten, die niet in het landschap passen, maken dat de hele zaak onecht en meer op een park gaat lijken. Op keurig aangelegde parkachtige tuinen, met fraaie gazons, heb ik overigens niets tegen. Mijn voorkeur gaat echter uit naar een stukje natuur, dat in het landschap past.

Wilt u tegen uw huis of schuur klimop, wilde wingerd of een andere boomsoort planten, dan is dat alleen maar aan te bevelen, want die vormen bij uitstek een goede, veilige nestgelegenheid voor veel soorten van vogels.

Nu zal het u opgevallen zijn, dat er nogal enkele besdragende bomen in mijn rijtje genoemd zijn. Ze trekken verschillende vogelsoorten aan. De zwarte vlierbessen lokken niet alleen de spreuwen, maar ook veel trekvogels in de herfst. De lijsterbessen doen hun naam eer aan, en de bessen van de meidoorn en de vogelkers bevorderen eveneens de uitbreiding van het assortiment vogels dat u in uw tuin te aanschouwen krijgt. Als u wat appels laat liggen en geregeld de rotte appels uit uw kelder in de tuin werpt, zult u verstandig staan, hoeveel lijsterachtigen u aantrekt. De kramsvogel komt er van snoepen en vertrekt weer, maar mogelijk vindt een merel tijdens de herfst of de winter een geschikte nestgelegenheid. Hij is met weinig tevreden en anders helpt u hem een handje. Mezen en sijsjes bungelen aan de elzenpropfen op zoek naar de zaadjes en in de ruwe schors van uw oude vruchtbomen houdt zich heel wat levend voedsel verscholen, terwijl in de bodem, onder de grasmat of onder de afgevalen bladeren, die u natuurlijk niet bijeenharkt, maar fijn laat liggen weggroten, nog ontzettend veel voedsel, regenwormen e.a. te vinden zijn. Een composthoop samengesteld uit alle plantaardige afval uit de keuken en uw siertuin vormen een reusachtige bron van levend voedsel. Als u er ook nog eens een laag gesnoei-

de takken in verwerkt, krijgt u een prachtige schuilplaats tegen regen en kou. Heel vaak zal een winterkoninkje er een nestplaats in zoeken en anders helpt u zo'n beestje weer even, door in de composthoop een bloempot te verstoppen, waaruit u de bodem hebt weggeslagen. Zo'n bloempot loopt dan zo lekker schuin naar achteren af, weet u, en daardoor vloeit eventueel naar binnen gedrongen regenwater gemakkelijk weg, zodat het nest niet doorweekt wordt.

In een erg grote tuin kunt u iets moois maken, door een grotere of kleinere hoop samen te stellen uit boomstronken, die onderste gedeelten van gerooide bomen met de wortels er vaak nog aan, waar veel mensen geen raad mee weten, omdat het zulk onhandelbaar materiaal is. Grote en kleine stronken dooreen, van allerlei soorten, met af en toe eens wat zand er tussen gestrooid. Sommige stronken gaan dan weer uitlopen; u plant er enkele varens tussen en enkele in het veld uitgegraven planten. De natuur doet de rest wel en na een paar jaar hebt u in uw bostuin een heerlijk ruig brokje natuurschoon, dat tal van mogelijkheden biedt voor nestgelegenheid.

Als u nu uw bomen ook nog doelmatig gaat snoeien, zodat er vorken in ontstaan, die ruim genoeg zijn om een nest te herbergen, bent u weer een eind gevorderd. Hang hier en daar een nestkastje; zo onopvallend mogelijk. Tegen bomen gebruik ik het liefst ongeschaafd en ongeverfd hout. Ik smeer het aan de buitenkant in met een flinke laag modder. Door de regen spoelt daar heel veel weer af, maar tussen het ruwe hout blijft ook heel wat hangen en daar groeien al gauw algen op, zodat na niet te lange tijd het nestkastje steeds meer dezelfde kleur als de boom krijgt. Hebt u een groengeverfd schuurtje, dan verft u uw nestkast in dezelfde kleur en onder de overhangende golfplaten van de dakbedekking is altijd nog wel plaats te vinden voor een plankje met een opstaande rand van enkele centimeters. Van de nestkasten maken verschillende mezensoorten en roodstaartjes dankbaar gebruik; van de aangebrachte plankjes merels en grauwe vliegenvangers. U weet dat de meeste vogels zich een eigen territorium toeëigenen, waarin ze niet een soortgenoot dulden. Plaatst u twee nestkastjes dicht bij elkaar, dan hebt u wel de kans dat in het ene een paar mezen gaat wonen en dat in het andere een stelletje roodstaarten intrek neemt, maar tussen twee koolmezen-echtparen wordt het een oorlog, die pas eindigt als één van de beide z'n heil ergens anders gaat zoeken. Veel kleine vogelsoorten zullen u erg dankbaar zijn voor een dichte onderbeplanting; dus een paar coniferen of een oude, op verschillende hoogten gesnoeide, heg.

De meeste kunstmatig aangelegde waterpartijen doen onnatuurlijk aan, maar een vogelbad van grijze asbest, niet te diep, met een platte steen er in, is wel zeer aan te bevelen. Plaatst u er dan in de winter ook nog een paar platte stenen onder, dan scheidt u voor uzelf de mogelijkheid er een waxinelichtje of een kistje met een warmwaterkruik onder te plaatsen, zodat het water niet bevroest.

Er moet dan wel een stuk kippegaas over worden gespannen, zodat het alleen maar een drinkplaats en geen badplaats meer is. Vogels die pas gebaad hebben zouden kunnen bevriezen. Zolang er sneeuw ligt, dient die trouwens wel als „drinkwater”.

Een voedertafel mag in de winter ook niet ontbreken. Er zijn prachtige romantische bouwsels te koop, maar aan een tafel van b.v. 80 cm bij 50 cm. geef ik de voorkeur. Heeft het gesneeuwd, dan is die sneeuw over de opstaande rand gemakkelijk weg te vegen. Zorg ervoor, dat in één van de hoeken een gat zit, zodat het water kan afvloeien.

Zet voedertafel en vogelbad op een afstand van ongeveer 1 meter van een paar struiken, zodat bij naderend roofgedierte snel een veilig heenkomen kan worden gevonden.

Ook kunt u een niet al te zware tafel ophangen aan een stevige waslijn, gespannen tussen een paar bomen. Onnodige voorwerpen zou ik bij voorkeur in de zomer weer verwijderen. Ze maken uw bostuin beslist niet mooier.

Als u 's winters nog wat onkruidzaad strooit en een beetje afval uit uw vogelvoerbak, kunt u er haast zeker van zijn, dat er wel het een of ander paartje blijft hangen. Mezen en winterkoninkjes zullen tijdens de winter in de nestkasten graag overnachten.

Ik heb het nu tweemaal beleefd dat een paartje kneuen nestelde in een dichte conifeer. Prachtige vogeltjes zijn dat.

Ieder jaar komt er een nest winterkoninkjes uit. Waar hun nest precies zit, daar ben ik tot nu toe niet achtergekomen. Maar een feest dat het is, als zo'n groot gezin, pas uit het nest gevlogen, in je bomen rondscharrelt! Trouwens, dat is met een uitgevlogen mezenbroedsel precies eender. Het nest van de merels heb ik ook niet gevonden, maar gezongen dat die merelman heeft!

En die grauwe vliegenvanger heeft dagenlang op hetzelfde paaltje in de omheining van m'n buurttuin gezeten, telkens even opvliegend, als er een insect langs kwam vliegen. Had hij weer voldoende verzameld, dan ging hij zijn drie jongen voeren op het plankje onder de overstekende golfplaten van de houten garage.

Het nest van de tuinfluiter vond ik pas, toen, na een stevige nachtvorst, de bladeren van een rij hoge heesters vielen. Het zat in het

hoogste topje van een stevige tak, waar zich een vork had gevormd. Ik heb verbaasd gestaan bij dat uiterst kleine kunstwerkje.

Dat zo'n klein vogeltje z'n zang zo erg kan laten schallen. Je vraagt je af hoe het zoveel geluid kan produceren. Ik was erg blij, dat de tuinfluiter dit jaar weer terug was. Het vorig jaar had er één z'n nekje gebroken, toen hij tegen een ruit opvloog.

Nu hoor ik sommige lezers in zichzelf mompelen: „Maar als je nu slechts over een klein tuintje beschikt?”

Natuurlijk zijn de mogelijkheden dan veel beperkter. Mag ik toch een paar suggesties doen? In de eerste plaats: Zorg voor tenminste één boom met een hoge top. Daar zal een zanglijster tot 's avonds laat in het hoogste topje z'n jubelend lied laten horen. Een goed-gesnoeide vlierstruik, die zo vroeg in het voorjaar al in blad staat, leent zich bij uitstek voor ons doel. Er zijn tegenwoordig ook soorten met gele en bonte bladeren verkrijgbaar. Misschien kunt u kamperfoelie als muurbekleding kiezen. Het heeft een houten steuntje nodig, maar het is eveneens erg vroeg in blad. Bovendien kunt u praktisch de hele zomer van de heerlijke geur genieten, die de kamperfoelie vooral 's avonds verspreidt.

Als u eenmaal de smaak te pakken hebt gekregen van deze open-volièrehobby, wordt u vanzelf vindingrijk.

Ik zou alleen met de meeste nadruk willen zeggen: „Zorg er voor, dat die vindingrijkheid niet zo groot wordt, dat uw tuintje weer op een gewone dichte volièere gaat lijken, zodat er slechts een stukje gaas overheen behoefte te worden gespannen om uw vogeltjes opgesloten te houden. Liever één enkel merelnest in een struik, met nog een mezenpaar in een nestkastje, dan een volgepropt tuintje dat kitscherig aandoet.”

Ik hoop dat dit artikel voor mensen die in deze richting al bezig zijn, toch nog een paar bruikbare suggesties heeft opgeleverd en dat anderen erdoor tot het besluit zullen komen om ook eens op deze manier aan het werk te gaan.

Wij zijn immers lid van de „Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers”? Ik dacht, dat deze naam zo ruim gekozen was, dat de hier besproken hobby er ook bij ondergebracht kan worden.

Zou er op den duur misschien nog een „Speciaalclub” voor moeten worden opgericht, met keurmeesters, die het land door reizen om tuinen te keuren? Dat zal wel een onuitvoerbaar, fantastisch, plan zijn, maar als we er in ons land meer aan gingen doen, zou dat onze Nederlandse vogels zeker ten goede komen en we zouden met elkaar een prachtig stuk vogel- en natuurbescherming kunnen verrichten.

met Bogena producten
kerngezonde vogels

Profert

Tarwekiemolie voor vogels dat betekend de rijkste bron aan vitamine E. Voorkomt in veel gevallen onvruchtbaarheid en slechte broeduitkomsten.

Parkieten-vit is een multivitaminen preparaat. Het gaat de stokkruip tegen en zorgt voor een optimale conditie van uw parkieten.

Kanarie-vit verbetert de zang bij kanaries. Het bevat o.a. vitamine A, B en D³ (oplosbaar in water).

* verkrijgbaar bij de
dierenspecialzaken

* vraagt gratis documentatie

VEERLAAN 17 - 23 ROTTERDAM TEL. (010) 84 00 11*

De Nederlandse groep wereldkampioenen 1973.

C.O.M. wereldkampioenschappen, Rotterdam 1973

Na bijna een week van inspannende arbeid was het dan zover dat op vrijdag 26 januari om 16.30 uur de wereldtentoonstelling in Diergaarde Blijdorp door zijne excellentie minister P. J. Engels geopend werd.

Nadat de bondsvoorzitter, de heer A. van Liempd, iedereen welkom had geheten en daarbij en passant ook de problemen die wij met de wildzang hebben ter kennis van de minister bracht, voerde de heer A. van Roelen, als voorzitter van de C.O.M., het woord. In zijn toespraak benadrukte hij de grote verdienste die de N.B.v.V. voor de vogelliefhebberij in binnen- en buitenland heeft gehad, en hij sprak voorts zijn bewondering uit over de perfecte organisatie van deze 21ste Wereldkampioenschappen.

Ministeriële belangstelling voor de vogels. V.I.n.r. minister Engels, A. van Liempd, L. van Roelen.

Minister Engels zei daarna in zijn toespraak dat we het niet als een holle frase moesten beschouwen als hij stelde dat het hem om persoonlijke redenen verheugde zelf in de gelegenheid te zijn deze bijzondere manifestatie te openen. „Ik,” zo ging hij verder, „heb evenals u grote belangstelling voor vogels. In mijn geboortestreek in Limburg leerde ik als kind luisteren en kijken naar vogels in kooien. Ik weet ook wat vogels betekenen voor mensen en ik kan meeleven met uw belangstellende liefde voor de vogels die u vandaag hier sa-

Als waardering voor hun werk de zilveren C.O.M.-speld. V.I.n.r. A. Dommerholt, C. C. van Dongen, H. J. Veerkamp en voorz. Van Liempd.

menbrengt”. Hij wees er voorts op dat de liefde voor de vogels geen onproblematische liefde meer is. „De afstand tussen mens en dier wordt steeds groter. De expansie van het door mensen geschapen milieu en de woekergroei van de techniek vormen een bedreiging voor het natuurlijke evenwicht. Bepaalde diersoorten worden bedreigd. Interessante vogels worden verjaagd of sterven uit. Het gaat ook om ONS bestaan, en het is om die reden dat we moesten leren begrijpen dat vele diersoorten, ook in het wild levende vogels, moesten worden beschermd. Het is ook om die reden dat u, in de ontplooiing van uw liefhebberij, wordt beperkt door wettelijke bepalingen. Voor zover uw belangstelling zich richt op vogelsoorten die niet in het wild voorkomen, is uw liefhebberij niet in strijd met natuurbeschermingsbelangen. Die liefhebberij is alleen maar toe te juichen. Ze heeft een ontspannende en een mens vormende werking”. Tenslotte sprak de minister een wens uit aan het adres van de bond. De wens om ons bewust te doen worden van de bijzondere taak die we kunnen hebben in het opvoeden van de mens tot verantwoordelijkheid voor de natuur.

Na zijn toespraak bezichtigde de minister in gezelschap van de heren A. van Liempd en L. van Roelen de ruim 4600 geëxposeerde vogels. Een groot aantal in een geweldige variatie en van uitmuntende klasse, bijeengebracht door ruim 1100 inzenders, van wie 400 buiten ons land. Nauwelijks ruimte voor show maar wel opvallend door de lange, kaarsrechte rijen uniforme kooien deed elke vogel het best tot zijn recht komen. Het was juist deze eenvoud, de strakheid en de uniformiteit die, vooral bij de vele honderden buitenlandse bezoekers, de grootste bewondering afdwongen. De ruim 25.000 bezoekers hebben dan ook ieder voor zich en ongeacht welk facet van onze liefhebberij zij beoefenen hun hart kunnen ophalen, en voor velen zal dit zeer zeker een onvergetelijke indruk hebben achtergelaten.

Namens de C.O.M. bood de heer Van Roelen een tinnen wandbord aan.

Bijzonder stijlvol was ook de feestelijke prijsuitreiking aan de kampioen, die op zaterdag 27 januari in de Beatrixzaal van Restaurant Engels plaatsvond. Nadat voorzitter Van Liempd iedereen en in het bijzonder mevrouw Lambert uit Frankrijk — weduwe van de onlangs overleden erevoorzitter van de C.O.M. — had welkom geheten, sprak de heer Van Roelen nogmaals woorden van dank en hulde aan allen die hadden bijgedragen tot de organisatie van deze wereldkampioenschappen. Voor er echter tot de officiële prijsuitreiking werd overgegaan, had voorzitter Van Liempd de eer om namens het C.O.M.-bestuur bekend te maken dat aan de heren A. Dommerholt,

Links naast de heer Veerkamp Paul Putz uit Duitsland, collega redacteur van „Kanarienfrend”.

Tijdens het Italiaanse volkslied. Links Paola Girgenti, de Italiaanse convoyeur, wiens spontane „gracias” niet van de lucht was.

C. C. van Dongen en H. J. Veerkamp de zilveren C.O.M.-speld was toegekend als waardering voor het vele werk dat zij in het belang van onze organisatie hadden verricht. Nadat daarna aan drie buitenlandse convoyeurs, t.w. de heren Schweitzer, Steevens en Van de Hoven een gouden speld was uitgereikt, bood de heer Van Roelen namens de C.O.M. een fraai tinnen wandbord aan t.g.v. het veertigjarig bestaan van de N.B.v.V. Voorzitter Van Liempd nam dit in ontvangst en dankte de C.O.M. voor deze geste.

De Engelse vertegenwoordiging. V.l.n.r. mr. Sanders, mr. Draper, en de leden L. van Roelen en L. Pielens, voorz. en secr.gen. van de C.O.M.

Hierna kwamen de wereldkampioenen voor het voetlicht, achtereenvolgens die uit Duitsland, Zwitserland, België, Frankrijk, Italië, Engeland, Spanje en Nederland.

Dat het Spaanse volkslied niet op het repertoire van onze bandrecorder voorkwam, deed niets af aan deze sfeervolle plechtigheid. Het alternatieve Valencia, gespeeld door het orkest en

De Spaanse kampioenen tijdens het „alternatieve” volkslied . . .

Wessel

De

met een enorme spontaniteit meegezongen onder gescandeerd applaus door de ruim 400 aanwezigen deed zo hartverwarmend aan, dat dit er zeker toe zal hebben bijgedragen dat deze avond onvergetelijk werd. Tot in de kleine uurtjes duurde het, en na het officiële gedeelte was de dansvloer voortdurend bezet om op de muziek van een uitstekende band eens heerlijk uit te leven.

...dat met gescandeerd applaus werd ondersteund.

Hoe hebben de Nederlandse inzenders het gedaan? Wel, in één woord voortreffelijk. Van de 40 C.O.M.-kampioenen (grasparkieten, agaporniden, grote parkieten, duiven en kwartels kwamen daarvoor reglementair niet in aanmerking, omdat er geen buitenlandse inzending kon worden toegelaten) werden er 26 door onze mensen in de wacht gesleept. Hun namen, alsmede de namen van de kampioenen in de bovengenoemde groepen, hebt u reeds in het vorige nummer kunnen lezen. Bovendien werden er nog 23 tweede en 22 derde plaatsen behaald. Waarlijk een geweldig resultaat, en wij wensen al deze waardige kampioenen van harte proficiat.

Bal na ...

Het zou te ver voeren om al de herinneringen die wij van dit grootse gebeuren hebben overgehouden hier in extenso weer te geven. Persoonlijk heb ik het ervaren als één groot verbroederingsfeest. We hebben te maken gehad met een grote groep medewerkers, vrijwilligers die GEHEEL BELANGELOOS hun vrije dagen hebben opgenomen om te kunnen helpen; we hebben te maken gehad met een grote groep buitenlanders, Belgen, Duitsers, Fransen, Italianen, Spanjaarden etc. We zijn gedurende 16 dagen met elkaar opgetrokken; we hebben op bepaalde dagen onder hoogspanning gewerkt en zijn steeds in de

Hoe druk het was, laten deze foto's duidelijk zien.

De 21e Wereldkampioenschappen zijn in alle opzichten geslaagd!

weer geweest om alles tot een goed einde te brengen. Dat dit gelukt is, is te danken aan de enorme inzet van al deze mensen, die stuk voor stuk wisten wat ze te doen hadden, die je niets behoefde te zeggen. Met een goede kennis van zaken, gepaard aan de juiste mentaliteit, hebben zij het geklaard. Daarom is het niet zo verwonderlijk dat met zo'n aantal fijne mensen de 21ste wereldkampioenschappen vlekkeloos zijn verlopen. Dank, erg veel dank aan allen.

Ineens was het afgelopen en moesten we afscheid nemen van een Paolo Girgenti, Luc Koenig, Gilbert Meli, mr. Draper, „Mutti“ Schweitzer en al die andere buitenlandse vrienden. Het deed me wél wat. En wij „nuchtere“ Nederlanders, we zien elkaar regelmatig wéér, en ongetwijfeld zullen dan al deze fijne herinneringen worden opgehaald. Hielang nog? Volgend jaar zijn we er weer op dezelfde plaats, waar dan de bondskampioenschappen worden gehouden.

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort Cédé eivoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze produkten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

Cédé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbuls, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekanettes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayallijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamallijsters, Irenebullbuls, Wielewalen, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duifjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS -

Heiligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec. Opfok en Conditievoer voor alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS”

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)

Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

TONIKUM

begunstigt een gezonde ontwikkeling, en voorkomt constitutionele groeistoornissen, bevordert in het algemeen een kleurrijke vedertooi.

beaphar
RAALTE HOLLAND

EERSTE KWALITEIT VOGELVOEDERS

zangzaad 1,07 p. kg; tropisch zaad 85 ct p. kg; parkietenzaad 79 ct p. kg; volièrezaad 1,07 p. kg; tortelduivenvoer 90 ct p. kg; onkruidzaad 62 ct p. kg. ALLES VERPAKT PER 25 KG. Krachtvoer 2,50 p. kg. Universeel 2,75 p. kg. Volièreverwarmers 500 watt met thermostaat f 45,— franko. Nestkastjes per 10 st. f 7,75; touwnestjes per 10 st. f 2,75; draadnestjes per 10 st. f 5,25; sisal per 10 zakjes f 2,75; katoen per 10 zakjes f 2,75. Alle prijzen vrijblijvend inkl. BTW. Orders boven f 125,— franko door geheel Nederland.

DE GORKUMSE MOLEN, Westwagenstraat 65-67, GORINCHEM, tel. (01830) 23715. Filialen:

Warmond, Padoxlaan 1, tel. (01711) 3361
Sliedrecht, Rembrandtlaan 3, tel. (01840) 4347
Hardinxveld, Peulenstraat 232, tel. (01846) 4024

*ONZE DURE VOGELS
HEBBEN BEHOEFTE AAN*

VETTE KORREL

*GEÏCHT VOOR
INSECTEN- EN
VRUCHTEN-ETENDE
VOGELS*

*ZOALS SPREEUWEN,
LIJSTERS, MERELS,
BEO'S ETC.*

PRIJS f. 1,80 PER KG.

** UW WINKELIER HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 30.-

Incl. BTW
franko remb.
+ reservelamp
Vele dankbetuigingen

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

Wilt u volop gezonde jongen kweken?

Geef de oudervogels dan dagelijks

OPFOKVOER „K.O.”

Licht verteerbaar

Volledig gevitamineerd

Bevat alle bouwstoffen

Ook verkrijgbaar in een samenstelling MET ZUIVER PLANTAARDIG CAROTEEN voor alle roodfactorige vogels.

Verkrijgbaar bij Uw speciaalzaak.

Vraagt gratis monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.

DEVENTER - POSTBUS 2 - TEL. 05700-1 39 27

RIJSTE-PIKKERS

P. C. Paulus

Zo worden in de volksmond de grijze rijstvogels ook wel eens genoemd. In hun stamland **INDONESIË** heten ze *glatiks*, en ze zijn daar onder de inheemse bevolking nogal geliefd als kooivogel.

Net zoals bij ons de spreeuwen uit de kersenboomgaarden worden gejaagd, zo worden ze daar uit de padie-velden gehouden met rammelende blikken enz.

Hele troepen strijken daar neer om zich te goed te doen aan de rijpende rijstkorrels. Aangezien dit een hoofdvoedsel is voor de mensen worden ze vanzelfsprekend zoveel mogelijk verjaagd. De nesten zitten ver boven in de beplanting waar alles goed dichtgegroeid is. Het nest zoals wij het in de volière aantreffen wijst daar ook op; dichtgebouwd met een insluipgang. Ze broeden in kolonies en gaan in grote troepen fourageren. Omdat we nog niet zoveel broedresultaten hebben zijn we afhankelijk van de import. Gezien de grote aantallen waarmee ze eten gaan levert het vangen weinig problemen op en daarom is ook de aanschafprijs aan de lage kant.

Om ze aan het broeden te krijgen vereist echter heel wat kunst- en vliegwerk. De eerste factor is: hoe weten we of het een koppel is. Het enige direct zichtbare kenmerk kan zijn dat de man een iets zwaardere snavel heeft dan de pop.

Als ze eenmaal goed gewend zijn begint de man al gauw te zingen; net of er ergens een klokje klingelt. De prijs laat toe om meerdere koppels te kopen, wat wel aanbeveling verdient. Ten eerste om gemakkelijker koppels samen te stellen en tenslotte zijn ze gewend

om met meerdere koppels tegelijk te leven en zal het ook de broedresultaten kunnen bevorderen.

Met pas geïmporteerde vogels duurt het wel een jaar of drie eer ze aanstalten gaan maken om te nestelen.

Het liefste gebruiken ze hiervoor een parkietenblok, dat ze stofferen met fijne materialen. Stoor ze in geen geval daarbij, want ze laten het onherroepelijk in de steek.

Een nest betekent echter nog geen eieren, dat in hoofdzaak is te wijten aan het voedsel dat we ze geven. In hun land van herkomst eten ze namelijk nogal veel kiemplantjes, groene nog niet rijpe zaden en grote insecten. Het beste kunnen wij het proberen met diverse methodes.

De mooiste resultaten bereikte ik tot nu toe met veel gekiemde zaden, veel onrijpe onkruidzaden, meelwormen en b.v. sprinkhanen. Waar ze erg op gesteld zijn is nog niet gerijpte tarwe, rogge, haver en dergelijke graansoorten; ook zijn ze verzot op distelzaden. Een vast recept is niet te verstrekken; zelf heb ik ook wel 3 jaar geëxperimenteerd eer ze gingen nestelen.

We zullen echt niet zoveel geringde vogels op de T.T. aantreffen. Tenslotte hebben we ook nog de witte rijstvogel, afkomstig uit Japan. De naam in het Latijn wijst hier al in een bepaalde richting, er staat nl. *domestica* achter, wat betekent, dat dit een gefokte soort is.

wat betekent, dat dit een gefokte soort is. Deze zijn veel meer vruchtbaar in gevangenschap dan de grijze. Als men ze echter bij de grijze in de volière doet, gaan deze ook meestal sneller tot broeden over.

Uit wit x wit komen ook nog wel eens grijze en bonte vogels tevoorschijn, het is echter wel mogelijk om hier weer wit uit te fokken. Om te zien is het een prachtige vogel, altijd glad in de veren en niet agressief tegenover de andere. Ze zijn winterhard en mits ze over een goed beschutte plaats beschikken kunnen we ze ook in de winter buiten houden. Extra verlichting en verwarming zijn voor deze soort geen noodzaak.

Zelfs voor een beginner een prachtige vogel om te houden en erg makkelijk in de verzorging.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

GRASPARKIETENCLUBS

Na de Noordnederlandse, de Limburgse, de Zuidhollandse en de Grasparkietenclub De Kempen is nu ook opgericht de Grasparkietenclub Noord-Holland. Secretaris is de heer P. J. Polfliet, Van der Helststraat 52 te Hilversum, telef. 02150-44882. Grasparkietenliefhebbers in Noord-Holland kunnen zich bij de heer Polfliet als lid aanmelden.

Voor Zeeuws Vlaanderen, waar inmiddels eveneens een grasparkietenclub is opgericht, kan men zich wenden tot J. Burm, Burg. Geirnaertstraat 23 te Sint Jansteen.

Thans wordt gewerkt aan een grasparkietenclub Tilburg-Roosendaal en Zeeland. De heer D. A. Duivis, St. Josephstraat 46 te Teteringen, telef. 01618-2019, en de heer A. v. d. Waal, Antwerpsestraatweg 9 te Hoogerheide, telef. 01646-2888, ontvangen gaarne uw reacties voor zover het de regio Tilburg-Roosendaal betreft. Voor Zeeland kunt u zich wenden tot de heer M. Westrate, Oostweg 73 te Krabbedijke, telef. 01134-1368.

Binnenkort zal een landelijke contactdag worden gehouden voor de afgevaardigden van de reeds opgerichte clubs teneinde te komen tot uniforme regelingen.

JAARVERSLAG 1972

Heren afdelingsbesturen, binnenkort kunt u het jaarverslag 1972 tegemoet zien, alsmede de beschrijvingsbrief voor de algemene vergadering die, in tegenstelling tot eerdere berichten, op 19 mei a.s. zal worden gehouden in het Jaarbeurscongrescentrum te Utrecht. Bij dit jaarverslag treft u ook de uitnodiging en agenda voor uw jaarvergadering in uw district, die op 4 of 5 mei gehouden wordt. Gaarne uw gewaardeerde aandacht hiervoor.

DISTRICTSVLAG NOORD-BRABANT

Tijdens de laatste districtstentoonstelling Noord-Brabant, in Roosendaal, maakten we voor het eerst kennis met de districtsvlag. Het was het resultaat van verschillende uurtjes vrijetijdsbesteding door de heer M. van Nunen uit Den Bosch dat gezien mocht worden. Wij wensen het district Noord-Brabant geluk met deze aanwinst, die ieder jaar tijdens de districtstentoonstelling een ereplaats zal krijgen.

KEURMEESTERS

Op 30 januari jl. is in Harlingen overleden keurmeester H. Prins. De heer Prins heeft

vooral in het district Friesland veel bijgedragen tot een goede beoefening van onze liefhebberij, en ook voor wat betreft de opleiding keurmeesters heeft hij veel werk verzet. Wij zullen hem node missen. Dat zijn vrouw en kinderen de kracht zullen hebben om dit verlies te dragen is onze welgemeende wens.

GESLAAGD

Te Rotterdam is op 25 januari 1973 geslaagd voor het examen keurmeester Waterslagers de heer J. Verbeek, Meerdorpstraat 11 te Hillegom. Wij wensen de heer Verbeek van harte proficiat en nog vele fijne keurdagen.

AFGEVOERD

Van de keurmeesterslijst is afgevoerd de heer A. van Rij, Insulindesingel 52a te Vlaardingen.

WIJZIGING

De heer A. Dommerholt, keurmeester kleurkarnaries, tropen etc. te Den Haag, heeft een nieuw telefoonnummer, t.w.: 070-463120.

OVERLEDEN

P. Brummel	Zwolle
G. Scholten	Uithoorn
A. Polak	Moerdijk
J. Swart	Den Helder
J. G. Brouwer	Deventer
J. Jesse	Den Haag
J. Huijbregts	Dinteloord
J. Lutjeboer	Onstwedde
A. Rooijmans	Someren
J. van Dijk	Olst
P. Man	IJmuiden
M. Bak	Beverwijk
O. Veen	Nw. Weerdinge
W. C. Pijnacker	Woerden
K. van Harten	Haarlem
G. v. d. Lustgraaf	Veenendaal
W. v. d. Veen	Haren
H. Prins	Harlingen
G. M. H. Cremers	Born (L.)
P. A. C. Ernste	Nijmegen

VERSCHEIJNING APRILNUMMER

Het aprilnummer wordt op 24 april a.s. ter post bezorgd. Advertenties voor dit nummer dienen vóór 25 maart a.s. met gelijktijdige betaling daarvoor op het bondsbureau te zijn ontvangen.

Vogelhandel REIN v. d. VEEN GOOR

Turquisine parkiet	75,— p.p.
Roodrug parkiet	50,— p.p.
Valkparkiet	35,— p.p.
Grasparkiet	10,— p.p.
Albinoparkiet	12,— p.p.
Lutinoparkiet	12,— p.p.
Deensbonte parkiet	12,— p.p.
Chinese dwergkwartel	10,— p.p.
Idem, zilver	15,— p.p.
Idem, isabel	20,— p.p.
Witkop nonnen	7,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Roodkop gouldamadine	65,— p.p.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.
Spitsstaartamadine	35,— p.p.
Ceresamadine	35,— p.p.
Binzenastrilde	45,— p.p.
Gordelgrasvinken	35,— p.p.
Ag. Fisheri	50,— p.p.
Rode druppelastrilde	70,— p.p.
Purpergranaatastrilde	70,— p.p.
Japane meeuwtjes	7,— p.p.
Grijze Roodstaartpapegaai	175,— p.st.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Idem, zilver	40,— p.p.
Guinea duiven	70,— p.p.
Zebravinken, grijs	7,— p.p.
Zebravinken, isabel	7,— p.p.
Zebravinken, wit	9,— p.p.
Zebravinken, masker	11,— p.p.
Zebravinken, zilvervleugel	11,— p.p.
Driekleurnonnen	6,50 p.p.
Rijstvogel	9,— p.p.
Edelzanger	9,— p.p.

Geelstuit Edelzanger	11,— p.st.
Zwartkopnonnen	7,50 p.p.
Parelhalsbandamadine	37,50 p.p.
Or. Blauwfazantjes	12,50 p.p.
Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.
Loodbekjes	5,— p.p.
Bandvinkjes	6,— p.p.
St. Helena-fazantjes	15,— p.p.
Gele Rietvinken	90,— p.p.
Pracht Rosella's	160,— p.p.
Verg. Boomkwartels	45,— p.p.
Pruimkopparkieten	40,— p.p.
Muisparkieten	40,— p.p.
Halsbandparkieten	30,— p.p.
Roséborstbaardparkieten	65,— p.p.
Japane Nachtegaal	17,50 p.st.
Idem, pop	12,50 p.st.
Rode Kardinaal	25,— p.st.
Idem, pop	25,— p.st.
Saffraanvinken	35,— p.p.
Roodoor bul-buls	17,50 p.st.
Kanarie, man	12,50 p.st.
Kan. Rood int. man	20,— p.st.
Idem, pop	17,50 p.st.
Kan. Roodagaat, man	20,— p.st.
Idem, pop	17,50 p.st.
Kan. Roodbrons, man	20,— p.st.
Idem, pop	17,50 p.st.
Lizard-kanaries	75,— p.p.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

's Maandags de gehele dag gesloten
's Zondags van 9 tot 2 uur geopend

Verzending onder rembours verp. f 1,50

VRACHT REKENING KOPER

„ANIMALI“ INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE
TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.

ZAAIZADEN VOOR VOGELKRUIDEN

Vogelmuur: 10 zakjes voor f 6,— (elk zakje bevat duizenden zaadjes)

Diverse kruiden: 20 zakjes voor f 5,—

(Herderstasje, Boerenkers enz.)

Franco toezending (in Ned., België en Ned. Antillen) volgt na betaling op girorekening
1169227 t.n.v. H. Booi, J. W. Frisostraat 26 te Sneek, of per bankcheque of inter-
nationale postwissel.

404 **INSECTICIDE** doodt insecten
ONSCHADELJK / GIFVRIJ

U weet toch

Dat Witte Molen de ontwikkeling van de voedingswetenschap nauwkeurig op de voet volgt.

Nu nóg beter!

WIMOFOK TOP 55
WIMOFOK TOP 55 ROOD

Het opfokvoer met de eiwitverbeteraars "LYSINE en METHIONINE", die een gezonde groei kracht verzekeren.

Nieuw!

WIMO-EIVOER

Een compleet "ZACHTVOER" voor liefhebbers die een gecombineerd OPFOK-KRACHTVOER prefereren.

PARKIETENOPFOKVOER

Het aangewezen opfokvoer voor parkieten en agaporniden. Rijk aan dierlijke eiwitten - daardoor krachtige vogels.

WITTE MOLEN PRODUCTEN GEVEN CONDITIE EN SUCCES!

witte molen